

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Esmann, Gustav.

Den kære Familie : Lystspil i 3 Akter.

Kjøbenhavn : P.G. Philipsens Forlag, 1892

238 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

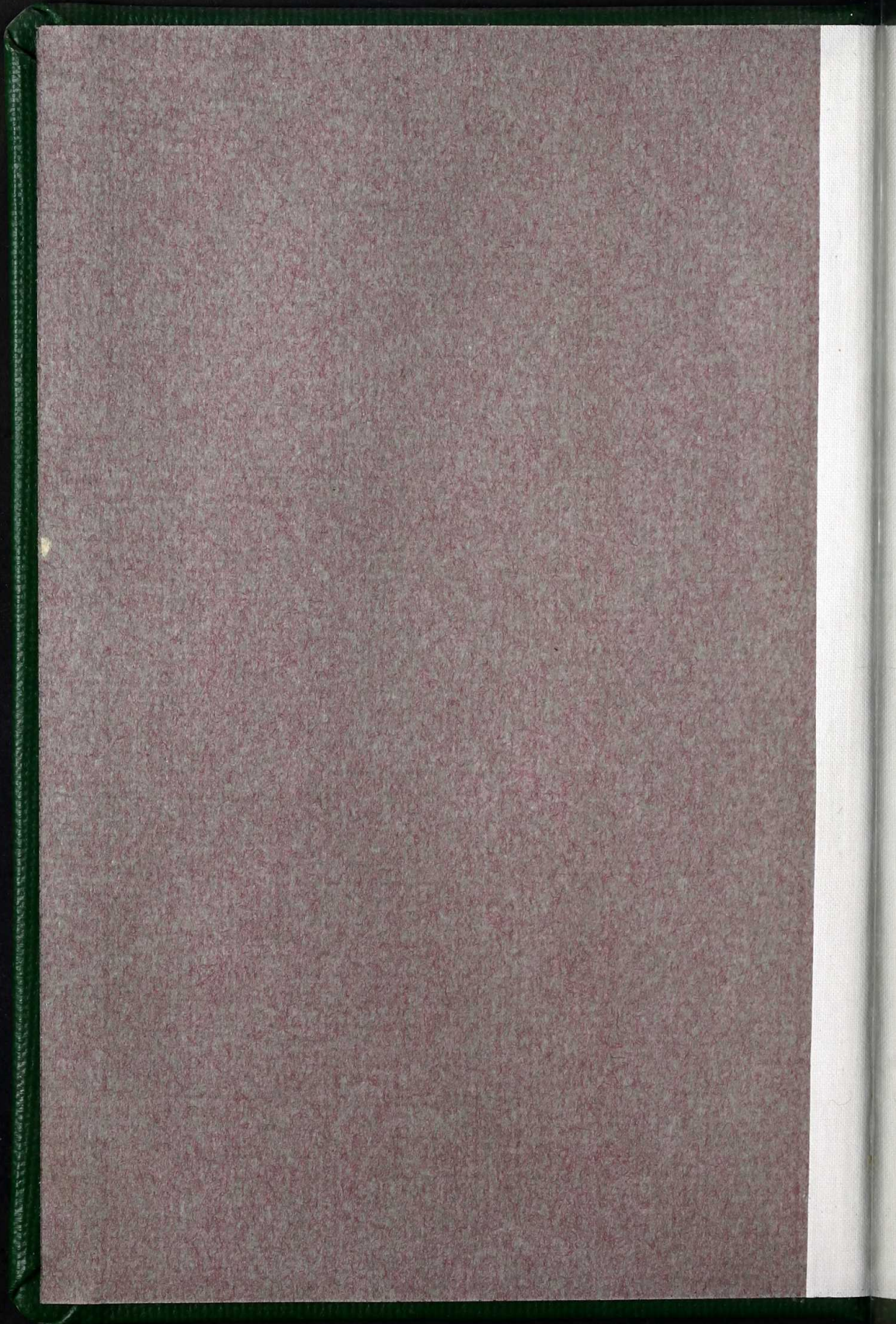
55, -63, -8° (ex 4)

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130021308049

GUSTAV ESMANN

DEN KÆRE FAMILIE

LYSTSPIL I TRE AKTER

KJØBENHAVN

P. G. PHILIPSENS FORLAG

THIELES BOGTRYKKERI

1892

9239

PERSONER

FRIIS, Grosserer, Direktør for et Dampskibsselskab

ELISE, }
EMILY, } hans Børn
IDA, }
JAKOB, }

RANDALL, Vicekonsul, gift med Elise

CLAES af Lejonstam, Friherre, gift med Emily

VALDEMAR NYSTRØM, Prmlt. i Marinen, Friis' Søstersøn

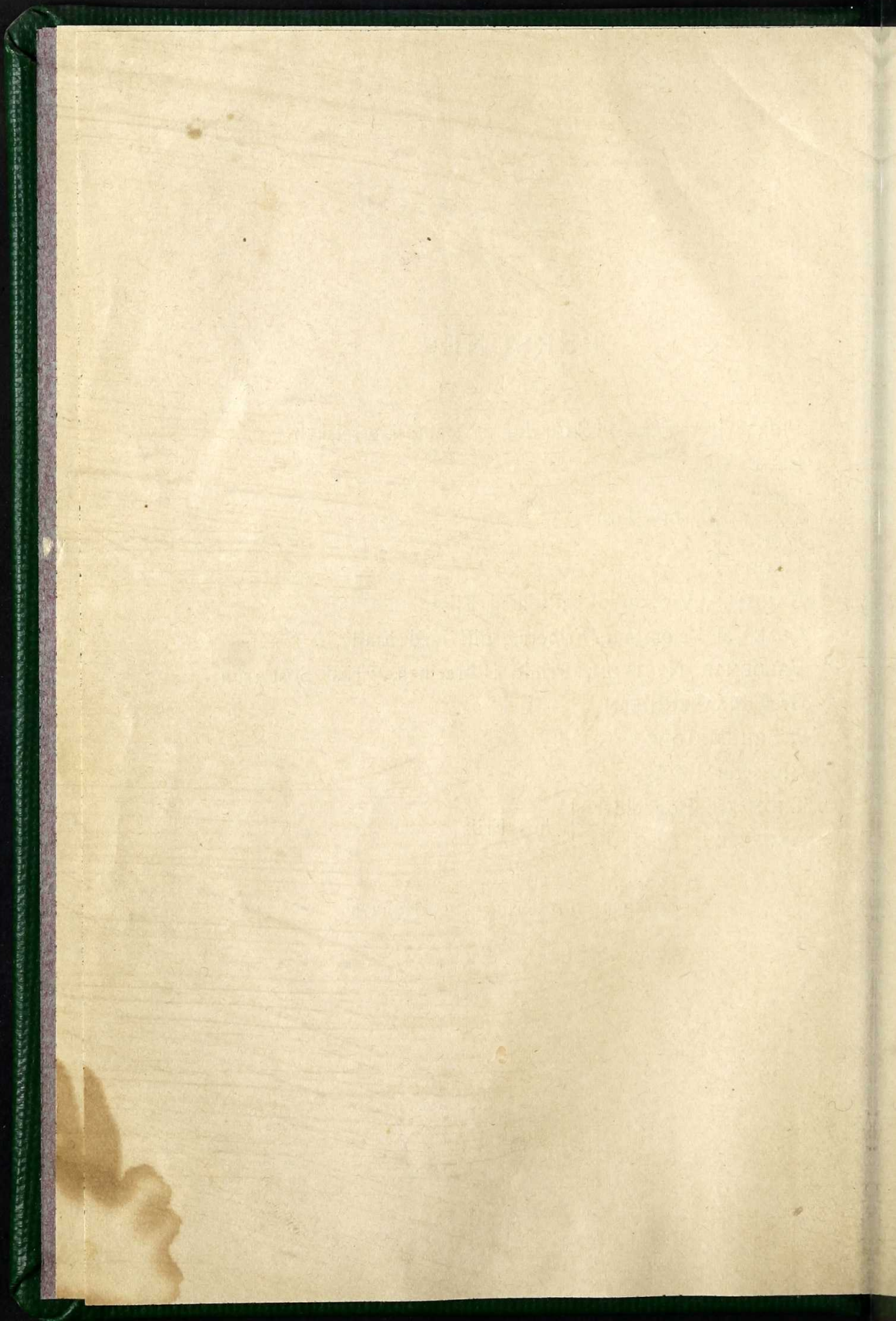
Grev MAAGENHJELM

v. SCHILDPADDE

Grosserer LUDWIG

THOMSEN, Bogholder }
ANDERSEN, Tjener } hos Friis

Foregaar hos Friis i Kjøbenhavn

FØRSTE AKT

Salon hos FRIIS, udstyret kostbart og moderne, oplyst af Lamper med farvede Skærme. I Baggrunden til venstre Fløjdør med Portiører til en anden Salon, tilsvarende udstyret og oplyst. I Baggrunden til højre Udgang til Entré, som, naar Døren aabnes, ses rummelig og stærkt oplyst.

Ved Tæppets Opgang sidder EMILY (Friherreinden) og ELISE (Konsulinden) paa en Causeuse i Forgr. til venstre; i Salonen bagved ses FRIIS, LEJONSTAM, NYSTRØM, LUDWIG og v. SCHILDPADDE grupperede og konverserende. I Baggrunden IDA i flirterende Samtale med Greven.

Damerne er lyst selskabsklædte, Herrerne i *evening-dress*.

FØRSTE SCENE

EMILY

ser ind paa Herrerne

Det er nogle underholdende Kavalerer.

Esmann: Den kære Familie.

ELISE

Du har jo selv jaget dem bort. Du sagde, Du havde Hemmeligheder med mig.

EMILY

gaber

Jeg vilde bare prøve paa at faa en lille Lur. Jeg var lige ved at falde under Bordet. Det har i det hele taget været et muntert Selskab.

ELISE

Aa — hvad!

EMILY

Det er ogsaa en Idé at invitere Folk paa denne Aarstid, naar man ikke kan være i det frie. Apropos . . . jeg har endnu ikke faaet Besked paa, hvorfor I er flyttet saa tidligt ind fra Landstedet.

ELISE

Ganske simpelt, fordi Ørehøj skal ombygges, og Arkitekten maatte begynde nu for at være færdig i ordentlig Tid til Foraaret.

EMILY

Skal Familistøren udvides?

ELISE

Ja Papa vil lade tilbygge en ny Spise-
stue. Saa bliver der nogle flere Gæsteværelser.
Det var jo lidt knapt med Pladsen nu, naar
jeg er der med Børnene, og naar saa Du
og Claes er paa Besøg, og Valdemar . . . Papa
holder jo af at kunne samle hele Familien. . . .

EMILY

Ak ja, Papa er Patriark. . . . Hvorfor er
vi for Resten ikke taget et eller andet Sted
hen i Aften. Vi kunde være gaaet i Tivoli.
Vejret er vist dejligt.

ELISE

Nej det blæser. Her er da ogsaa meget
behageligere hjemme.

EMILY

gaber

Ja, nu holder jeg det imidlertid ikke ud.
længer. Jeg ligefrem fryser, saadan keder

jeg mig. Troer Du ikke, Din Mand snart kommer med Vognen?

ELISE

Vi skal da drikke The først. Hvorfor keder Du Dig? Jeg synes, det har været en rigtig hyggelig lille Middag.

EMILY

Den kære Familie!

ELISE

Her er da ogsaa andre.

EMILY

Du mener Maagenhjelm? Han har jo ikke bestilt andet end gøre Kur til Ida. Naa, nu er det hendes Tur!

ELISE

Hvad synes Du om Greven?

EMILY

Hvad synes Du?

ELISE

I Grunden udmærket ... jeg finder ham sjældent elskværdig og distingveret. Fuldendt gentlemanlike!

EMILY

Ja, jeg ved ikke!

ELISE

Du maa da kende ham? Det er jo Din Mand, som har præsenteret ham. Er han ikke en af Claes' Venner?

EMILY

Jeg kender ham ikke synderlig. Claes har saa mange Venner. Det er vel Meningen, Ida skal have ham.

ELISE

Jeg er nærved at antage det. Han gjorde jo Papas Bekendtskab ved Væddeløbene; den Gang hed det sig, han vilde rejse til Schweitz. Men kort efter gjorde han Visit hjemme paa

Landstedet og fortalte, han havde bestemt sig om og vilde bo paa Skodsborg. Dér blev han saa hele Sommeren lige til kort, før vi flyttede ind, og kom mindst to Gange om Ugen. Og nu da Jagterne er begyndt, har han ikke taget imod en eneste Indbydelse, men er blevet her i Kjøbenhavn.

EMILY

Ja, det er jo ganske lovende Tegn.

ELISE

Jeg kan virkelig ikke sige andet, end at jeg finder det i enhver Henseende storartet, om Ida kan gøre det Parti. Grevinde Maagenhjem, tænk den Stilling, hun kommer til at indtage!

EMILY

Er det nu saa storartet? Han har jo intet Gods.

ELISE

Han kommer maaske til at arve. Og Formue har han da . . . eller maa han da

have — kan jeg ikke tro andet. . . . Og alene Navnet. . . .

EMILY

Ja det ved jeg, han har.

ELISE

Jeg begriber ikke, det ikke interesserer Dig mere, som hørende til Familien.

EMILY

Ja, det er nu Din Kæphest, Familien. . . . Men jeg skal saamænd hverken være for eller imod Greven. Det vil heller slet ikke forbavse mig om Ida bliver Grevinde. Jeg synes ovenikøbet ikke godt, det kunde være mindre, i Forhold til hvordan det er gaaet os to. Se en Gang: da Du blev voxen, havde Fader 50000 om Aaret. Du fik en Konsul, engelsk Blod, fint Firma, ovenikøbet paa en Maade hørende til Diplomatiets. Saa kom jeg: Papa, som vi nu var begyndt at kalde ham, var steget til Hundredetusend og Ridder af Dannebrog. Til mig blev der Raad til en Adelsmand,

importeret Notabene. . . . Nu staar den kære
Papa for 200,000 og for Tur til at blive
Etatsraad . . . und jetz kommt der Graf . . .
Det er peger paa Elise Trip, paa sig selv Trap, hen paa
Ida Træsko.

ELISE

Du taler saa letsindigt, Emily.

EMILY

Letsindigt? Det manglede da ogsaa, jeg
ikke skulde være letsindig. Gift med en
svensk Friherre. Jeg havde nær sagt, det er
jo det vi lever af.

ELISE

Hold nu op, Emily, hører Du!

EMILY

Bliver Du misundelig?

ELISE

Du ved godt, jeg har aldeles ingen Grund
til at være misundelig. William og jeg er

fuldkommen tilfredse. Vi har vort hyggelige
Hjem.

EMILY

Sankt Annaplads, 11 Værelser.

ELISE

Vort rigelige Udkomme —

EMILY

Staar for 30000, har mindst 45.

ELISE

Randall nyder alles Agtelse.

EMILY

Med Højagtelse, ærbødigst ... hedder det
ikke saadan i Handelssproget?

ELISE

Nu er Du onskabsfuld.

EMILY

Sødeste Elise, tag det for alt i Verden
ikke højtideligt. Du ved godt, jeg lader bare

Munden løbe. Og skulde nogen være misundelig, er det da snarere os. Vi sidder derovre paa en Gaard midt inde i Skaane i Gæld til op over Ørene.

ELISE

Som Papa stadig betaler.

EMILY

Ja, Gud ved, hvem der ellers skulde betale den!

ELISE

Er det nu galt igen?

EMILY

Naturligvis, det er jo et Aar siden, det var galt sidst!

ELISE

Men kan Du da slet ikke holde igen paa Din Mand?

EMILY

Du troer da ikke det er ham alene, der bruger Pengene? Det er virkelig lige saa godt mig.

ELISE

Ja, jeg begriber Dig ikke. Jeg ved blot, at jeg ikke vilde kunne holde ud at leve paa den Maade. Jeg vilde ikke have en eneste glad Time.

EMILY

Naar man bruger 40000 om Aaret? Aa jo Du, man kan saamænd have mange glade Timer. Det er kun ubehageligt, hver Gang vi maa over at bekende for Papa. Vi skiftes til det. Denne Gang er det Claes Tur, saa min Puls er ganske rolig. Naar det nu vel er overstaaet, rejser vi et lille Svip til Paris. . . . Ah, der er Theen!

ANDEN SCENE

ANDERSEN med The, byder Damerne. LUDWIG kommer drivende inde fra de andre, stiller sig hen ved et Bord til højre og blader i et Album.

ANDERSEN

hen til ham

Ønsker Grossereren The?

LUDWIG

Tak vender sig, Dem Andersen! Naa, forsyner sig hvad synes De saa om Pladsen her i Huset?

ANDERSEN

Hvis Grossereren spørger mig — ikke saa godt som hos Grossereren.

LUDWIG

Jeg troede dog, jeg havde skaffet Dem en fin Plads.

ANDERSEN

Jeg er ogsaa Grossereren meget forbunden. Jeg klager ikke paa Opholdet. Men man er lige godt mere optaget.

LUDWIG

Forstaar sig. Hos mig bestilte De slet ingen Ting. Men er Herskabet ellers ikke behageligt?

ANDERSEN

Den gamle Herre er meget fredsommelig...
den unge er der heller ikke meget Besvær
med. Det er kun sommetider Frøkenen —

LUDWIG

Den lille Frøken Ida! Er hun slem at
gøre tilpas?

ANDERSEN

Det er nærmest paa den senere Tid, siden
Hr. Greven er begyndt at komme. Saa skal
al Ting strabadseres. Men nu fører det vel
ogsaa til en Forandring.

LUDWIG

De vil da ikke sige op?

ANDERSEN

Nej, jeg mener her. Der tales jo om, at
Frøkenen skal giftes.

LUDWIG

Med hvem?

ANDERSEN

Med ham, Greven! Det antog jeg, Grossereren selv havde faaet Nys om?

LUDWIG

Ja, jeg har naturligvis nok hørt . . . saa man taler virkelig om det?

ANDERSEN

Ja, og saa bliver der jo kun Herreopvartning. Jeg egner mig nu en Gang ikke for at opvarte Damer. . . . Det vil sige . . . forstaar sig, de Damer, der kom til Grossereren.

LUDWIG

affærdigende

Naa godt. . . . Jeg skal ikke have Fløde!

ANDERSEN

fra ham

ELISE

Aa, Andersen, kom og tag Kopperne! til Emily nu skal jeg gaa ind og høre, naar Papa troer, vi kan vente William.

gaar.

TREDIE SCENE

EMILY

Fik De Dem en Passiar med Deres gamle
Tjener, Hr. Ludwig?

LUDWIG

Jeg hørte til hans Befindende.

EMILY

Er han tilfreds med Papa?

LUDWIG

Det lod til det.

EMILY

Fortryder De nu ikke, De har skilt Dem
ved ham. En flink Tjener finder man ikke let.

LUDWIG

Jeg vil foreløbig ikke holde Tjener. Jeg
har vænnet mig til at undvære det paa Rejsen.
Og desuden, nu da jeg har afskaffet min Hest. . . .

EMILY

De har afskaffet Deres Ridehest? De bliver adstadig!

LUDWIG

Alvorlig, Frue!

EMILY

Er det noget, som pludselig er kommet over dem?

LUDWIG

Nej, planmæssigt. Jeg har altid sagt til mig selv: til Du bliver 30 Aar vil Du være Ungkarl og Levemand . . . derefter —

EMILY

Alvorsmand!

LUDWIG

Og Ægteemand.

EMILY

Ogsaa Ægteemand?

LUDWIG

I Foraaret fyldte jeg 30. Min Rejse i Sommer var min sidste Ungkarleextravagance.

EMILY

Hvor extravagerede De? Paris?

LUDWIG

Nej, først tog jeg til Karlsbad og fik min Mave grundig kureret —

EMILY

Og saa til Paris?

LUDWIG

Nej, saa til London og fik mine Tænder komplet gjort i Stand. Det faar man intet Sted som i London.

EMILY

Aa, lad mig se!

LUDWIG

viser Tænder

EMILY

Min Kompliment!

LUDWIG

Saa tog jeg til Paris.

EMILY

For at prøve Maven og Tænderne. Det minder mig om Papas Dampskibe, naar de har været paa Bedding hos Burmeister og saa gør Ture i Sundet for at prøve Maskinerne.

LUDWIG

Maskineriet var i Orden, Frue!

EMILY

Og De satte Kursen hjemad?

LUDWIG

For at blive en alvorlig og solid Forretningsmand.

EMILY

Tilfods!

LUDWIG

Tilfods ja. Jeg kører ikke en Gang i Droske. De aner ikke, hvor det styrker Krediten i vore smaa Forhold.

EMILY

Og nu vil de være Ægtemand.

LUDWIG

Snarest muligt.

EMILY

Den lykkelige Genstand er maaske allerede udvalgt.

LUDWIG

Hun er udvalgt, ja.

EMILY

De er en methodisk Mand Hr. Ludwig, De har min Agtelse: Jeg vil blot haabe for det heldige Udfald af deres Planer, at det ikke er min lille Søster, der er indbefattet.

Hun er, som De ser . . . peger paa Ida og Greven, som nu og da stansende kommer nærmere.

LUDWIG

Greven?

EMILY

Greven har i al Fald Têten. Ham slaar De næppe til Fods.

LUDWIG

Nej det bliver nok Forhindringsridt, mærker jeg.

Bukker og gaar hen til de andre.

FJERDE SCENE

ELISE

Om et godt Kvarter mente Papa, William kunde være her fra Mødet.

EMILY

Det var dejligt.

ELISE

Greven har bedt Ida spille.

EMILY

Ja, jeg ser, det trækker op.

IDA

fulgt af Greven og de andre

Jeg forsikrer Dem Hr. Greve, jeg er virkelig træt i Aften. Og det er ogsaa saa længe siden, jeg har spillet.

GREVEN

Blot et eneste lille Stykke Frøken. Husk paa, De har forvænt mig. I Sommer paa Landet spillede De hver Gang.

FRIIS

Spil nu min Pige og gør ikke saa mange Dikkedarer.

IDA

Men kun én.

GREVEN

Den, De altid spillede i Sommer —
denne — nynner.

IDA

sætter sig til Flygelet

V. SCHILDPADDE

Maa jeg assistere.

IDA

blader i Noderne

Aa Tak . . . jeg er vis paa, jeg kan slet
ikke . . . rejser sig Nej den Taburet er altfor
høj drejer Tabureten.

EMILY

Sikke Anstalter.

FRIIS

Hys . . .

IDA begynder at spille. EMILY og ELISE sidder og smaaahvisker
paa Causeusen til venstre.

FRIIS, GREVEN, CLAES og LUDWIG i Forgr. midtfor. NYSTRØM
for sig selv henne til højre.

De 4 Herrer lytter opmærksomt og gestikulerer beundrende.

GREVEN

dæmpet

Bravo, Bravo, Frøken. Deres Datter spiller
henrivende Hr. Direktør.

FRIIS.

Fornøjer mig, Greven er tilfreds.

GREVEN.

Det er noget aldeles fuldendt, det Foredrag. Jeg forsikrer Dem, Frøkenen vil kunne lade sig høre for Kendere.

LUDWIG

spydig

Hr. Greven er maaske Kender.

CLAES

Ja, hon speler verkligen med sentiment. Svärfar har också kostat mycket på hennes utbildning.

FRIIS

Forstaar sig, det er en Selvfølge . . . naar der blot er Talent, og jeg troer ogsaa selv, hun har musikalsk Talent.

CLAES

Kors!

GREVEN

Bevares!

IDA

afslutter Spillet. Almindelig Komplimenteren

Aa, det var virkelig saa ubetydeligt . . .

hvisker med v. SCHILDPADDE og blader i Noderne.

FRIIS

Som jeg vilde sige, naar der er Talent —
saa skal det plejes, opmuntres . . . Det har
altid været mit Princip overfor enhver Art af
Talent. Jeg troer ogsaa i saa Henseende
mine Vægge . . . slaar ud med Haanden.

CLAES

Gubben har charmante taflor.

GREVEN

Ja jeg har allerede beundret Deres Malerier.

FRIIS

Jeg indrømmer, jeg forstaar mig ikke
meget paa det selv. Men efter hvad Kendere
har sagt mig . . .

GREVEN

Det er virkelig udsøgte Ting.

LUDWIG

Greven er ogsaa Kunstkender?

FRIIS

Jeg skal blandt andet vise Dem et nyt, jeg fik forleden. Det hænger foreløbig herinde . . . kom skal De se, mod den anden Side Elise og Emily . . . har I set det?

Elise følger.

EMILY

Tak jeg har set det.

FRIIS

i Døren

Schildpadde . . . kom skal De se!

V. SCHILDPADDE

springer til

Gerne, Hr. Direktør.

EMILY

À la marche . . . Hr. v. Schildpadde!

FRIIS

Jeg har købt det af en ganske ung Fyr,
som en Opmuntring.

EMILY

dæmpet

Papa køber altid sine Billeder af ganske
unge Fyre. Det er en billig Opmuntring.

FEMTE SCENE

IDA

gaar hen til et Spejl i Forgr., nær Valdemar, og glatter sit Haar.

VALDEMAR

Skal Du gøre flere Kunster?

IDA

Hvad mener Du?

VALDEMAR

Spille mere, eller synge, eller danse.

IDA

Spar Dine Vittigheder. De er ikke morsomme.

VALDEMAR

Det skulde ikke være nogen Vittighed.

IDA

Ja, saa var det maaske en af Dine sædvanlige Behageligheder. Du er blevet rigtig elskværdig i den sidste Tid Fætter Valdemar.

VALDEMAR

Tak i lige Maade.

IDA

Før var Du en ganske anden.

VALDEMAR

Ja, den Gang Du var en ganske anden.

IDA

Aa, det er vist ikke mig, der har forandret mig. Jeg er vist den, jeg altid har været.

VALDEMAR

Ja, det troer Du maaske selv.

IDA

Du derimod, Du har rigtignok forandret Dig, mens Du har været ude at sejle i Sommer. Der var virkelig en Tid, hvor jeg syntes, vi to kom saa godt ud af det med hinanden. Jeg glædede mig naar Du kom. Du var ridderlig og galant imod mig. Du holdt med mig, naar Papa var urimelig, eller de andre drillede mig og var overlegne. Men nu, nu er der ikke en, der behandler mig som Du. Bare Du ser, jeg er glad og fornøjet, saa skal Du strax komme med Dine Stiklerier og Ondskabsfuldheder. Som nu i Aften. Det er ligesom Du ikke kunde taale at se mig i godt Humør.

VALDEMAR

Nej, jeg kan ikke taale at se Dig nedværdige Dig.

IDA

Nedværdige mig!

VALDEMAR

Ja, nedværdige Dig, med at gøre Dig lækker for den forlorne Abekat, den Greve, I har faaet trukket ind her i Huset. Du skulde blot se Dig selv en Gang, naar han er her, hvordan Du sejler omkring ham og bryster Dig med skinnende Øjne.

IDA

Skinnende Øjne . . . Din uforskammede!

Gaar fra ham, vender strax tilbage, hæftig, med Taarer i Øjnene.

Jeg vil sige Dig en Ting. Jeg taaler det ikke et Minut længere. Du troer vist, fordi Du er min Fætter, at Du kan byde mig, hvad der falder Dig ind. Men hvis Du en eneste Gang til kommer med Dine Uartigheder, saa klager jeg til Papa.

VALDEMAR

Værsgod. Klag saa meget Du vil. For Resten skal Du ikke være bange, jeg oftere skal genere Dig. Om en Uge rejser jeg.

EMILY

iagttager dem i sin Lorgnet

IDA

Ja, gid Du bare var rejst.

Fra ham, møder Greven.

 SJETTE SCENE

GREVEN

Frøken Friis! Jeg fik ikke Lejlighed før til at takke Dem for Deres Spil.

IDA

Aa, den Ubetydelighed.

GREVEN

Det var ingen Ubetydelighed for mig, Frøken. Musik og gamle Minder, ved De

nok, man siger. Det erindrede mig om vore smaa Aftener paa Landet, naar De spillede for Deres Fader og mig.

IDA

Husker De virkelig det endnu? Jeg synes allerede, det er saa længe siden.

GREVEN

De har desværre Ret. De smukke Dage, som man siger, sind jetz vorüber. Nu er det ikke saa ofte, jeg har den Lykke at se Dem.

IDA

Jeg er allerede begyndt at glæde mig til Vinter, til Selskaberne. Men det er sandt, De holder jo ikke af at gaa paa Bal.

GREVEN

Jeg er ophørt at danse. Men til Vinter vil jeg gaa paa alle de Baller, hvor jeg kan haabe at træffe Dem.

IDA

Og saa, hvis der bliver Skøjteføre.

GREVEN

Saa haaber jeg Frøken, De husker, De har lovet at tillade mig at indføre Dem i vor private Klub. De vil blive modtaget med Begejstring.

IDA

Troer De?

GREVEN

Men det bliver dog ikke det samme. Baller og Selskab, De vil være omringet og adspredt. Kan De huske, hvad jeg bad Dem om, Frøken Ida, da jeg sagde Farvel til Dem ude paa Landet?

IDA

Bad De mig da om noget?

GREVEN

Om De vilde give mig Lov til ogsaa herinde at besøge Dem i Deres Hjem paa samme Maade som derude. Komme en Gang imellem og tilbringe en Aften hos Dem og Deres Fader og tale med Dem alene. Maa jeg det?.

IDA

tavs

GREVEN

Blev De vred paa mig, Frøken? Var det
paatrængende?

IDA

Nej, men det maa Papa ...

GREVEN

Men hvis jeg nu spurgte Deres Fader,
maa jeg saa sige, at De ikke har derimod?

LUDWIG

imellem dem

Deres Vifte, Frøken Friis! Den laa derinde.

IDA

Tak, det var dejligt.

LUDWIG

Undskyld, hvis jeg kom til Forstyrrelse.

IDA

Aldeles ikke. Fik De saa set Malerierne?

LUDWIG

Jo, jeg troer nok, vi gik dem igennem.

EMILY

Ja, Papa er ikke saadan at slippe fra, naar han begynder at vise sine Kunstskatte!

LUDWIG

Hi. Greven slap dog!

GREVEN

Til Deres Misundelse, lader det næsten!

LUDWIG

Jeg misunder enhver Frøkenens Selskab!

EMILY

Ikke saa galt. Bliv bare ved!

FRIIS

i Døren

Aa, Hr. Greve!

GREVEN

Hr. Direktør!

FRIIS

Greven gik fra det bedste. Kom en Gang til, saa skal De se.

GREVEN

Med Fornøjelse! til Ludwig Nu kan De faa Revanche. Til Ida Jeg har Svaret til gode, Frøken!

Gaar.

SYVENDE SCENE

EMILY

animerende Ludwig

Nu De, Grosserer!

LUDWIG

til Ida

Den Frisure klæder Dem storartet, Frøken!

IDA

Tak, det har De allerede en Gang sagt mig!

Pavse.

EMILY

Ikke forknyt!

LUDWIG

De er i det hele taget kommet til at se storartet ud, mens jeg har været borte!

IDA

Aa, hold nu op. De ved, jeg hader saadan flove Komplimenter. Fortæl mig hellere, hvordan De morede Dem paa Deres Rejse?

LUDWIG

Jeg rejste mest for min Sundheds Skyld.

IDA

Saa, var De syg?

LUDWIG

Aa, ikke videre. Det var ogsaa mere for at komme ud af de gamle Folder. Og for saa at komme tilbage og tage alvorligt fat paa Forretningen. Jeg har nu i Sinde fuldstændig at ofre mig for min Forretning. Frøkenen har maaske hørt, jeg ogsaa har solgt min Hest? Jeg rider ikke mer. Rider De, Frøken?

IDA

Jeg har redet lidt i Sommer.

LUDWIG

Med Deres Fader?

IDA

Ja, eller Jakob og med Greven.

LUDWIG

Saa med Greven. Synes De godt om ham?

IDA

Rigtig godt!

LUDWIG

Saa! Jeg synes nu han er arrogant?

IDA

Maaske overfor Herrer. Mod Damer er han fin og ærbødig.

LUDWIG

Det er vi vel alle?

IDA

Ikke alle forstaar at være det som han. Man mærker øjeblikkelig, der er noget særegent ved ham. Man ser strax, han er født!

LUDWIG

Det ser man maaske ikke paa mig? Jeg er ogsaa kun døbt! Og det kan man maaske heller ikke se paa mig?

IDA

Ja, det har jeg virkelig ikke nogen Mening
om. Undskyld, jeg skal hen til de andre!

fra ham.

EMILY

Græsrytter, Højstærede!

LUDWIG

Hvad skal man sige? Steeplechase, Deres
Naade!

Efter Ida.

OTTENDE SCENE

EMILY

til Valdemar

Valdemar, kom lidt herhen!

VALDEMAR

Til Tjeneste. Hvad ønsker Kusine?

EMILY

Jeg synes Du svigter mig lidt i Dag.
Du kunde gerne gøre en Smule Kur til mig!

VALDEMAR

Med Fornøjelse. Tillad mig da til en
Begyndelse ...

EMILY

Stop, ingen Flovser! Sæt Dig her ved
Siden af mig og snak med mig.

VALDEMAR

Hvorom?

EMILY

Find paa noget. I gamle Dage kunde
vi to altid saa brillant sidde i en Krog og
skumle. Lad os nu have det lidt morsomt
og snakke ondt om de andre. Se der er de
allesammen!

NIENDE SCENE

FRIIS

ind fulgt af de fleste af Selskabet

Naa, nu fik De da overset Samlingen.
Den er slet ikke saa lille, vel?

GREVEN

Jeg er ganske imponeret. Direktøren har
vel ogsaa samlet i flere Aar?

FRIIS

Forstaar sig. Det har jeg. Jeg købte
mit første Billede det Aar, jeg fik mit første
Skib. Og siden har jeg købt saadan i Ny og
Næ, ét og ét ad Gangen. Saa mærker man
ikke saa meget, at det tager paa Portemonnixen.
Ja gæt for Resten en Gang, hvad det Liebhaber
staar mig i. Hvad troer De Hr. Greve?

GREVEN

Det tør jeg ikke inklade mig paa at be-
dømme.

LUDWIG

En halvhundredetusinde!

FRIIS

Nej stop, saa meget ikke, men Tredvetusind godt og vel.

CLAES

För tusen! ...

FRIIS

Nej för tre tio tusen, Din svenske Gavtyv.

CLAES

Djäftigt!

FRIIS

Ja det er nogle dyre Tapeter hvad!

EMILY

Papa er ligefrem brillant som han staar der og planter sig. Storsnudet og tykmavet, Kjøbmand og Rheder i Kjøbenhavn Jakob

Friis. Og Ludwig ved Siden af, Hr. Grossereren, altid paa Tærne. De minder præcis om de to Figurer foran Børsen. Papa er den gamle snu og lune Neptun...

VALDEMAR

... med Østersgaffelen.

EMILY

Og Ludwig den unge, fiffige Merkur....

VALDEMAR

... med Chapeaubas og Sløjfer paa Skoene.

EMILY

Det er, som man ser hele den danske Storhandel.

VALDEMAR

Nu suppleres De af Din højtidelige Søster, der paa sin Mands Vegne repræsenterer vore Forbindelser med England.

EMILY

Har Du set hendes ny Visitkort? Mrs. William Randall, og Manden kalder hende Alice! Hun drikker five-o-clock The hjemme mutters alene, og gaar til engelsk Service i Grønningen, som hun ikke forstaar et Muk af.

VALDEMAR

Der har vi Din Gemal, vor svenske Forbindelse.

EMILY

Den glade Sjæl, vor Hjertebror.

VALDEMAR

Som lever af at tage Told af os.

EMILY

Naa, naa, ikke saa vittig. Glem heller ikke Dig selv i Familiebilledet lille Valdemar, vores egen Marine, som sejler omkring og holder Forbindelserne vedlige.

VALDEMAR

Og gør Honnør paa Fødselsdagene.

EMILY

Ja, Du har i Grunden, naar jeg tænker paa det, altid været en elskværdig Fætter, Valdemar, mod os Kusiner. Turet rundt med os og fulgt os paa Bal og været Kavalier. Man kan saamænd godt sige, det er Dig, der har faaet os forsørgede.

VALDEMAR

Du har Ret, jeg har været en skikkelig Familiefætter.

EMILY

Ved Du, hvad jeg saa smaat havde gaet og bildt mig ind?

VALDEMAR

Naa?

EMILY

At Du, som Lønnen for de syv Aar, Du trællede for Elise og mig, havde forbeholdt

Dig Ida. Sidste Vinter, da jeg saa Jer sammen, var jeg næsten overbevist om, at I holdt af hinanden.

VALDEMAR

Det troede jeg maaske ogsaa selv. Jeg kan gerne sige Dig det. Jeg har brudt mig om Ida. Da jeg gik paa Togt i Foraaret, var hun den sødeste Pige, og jeg længtes efter hende hele Sommeren. Men nu, da jeg ser, hvordan hun har forandret sig og er blevet vigtig og københavnsk og beregnende, som alle de andre Balfinker, nu holder jeg ikke en Døjt af hende. Jeg overlader hende til Greven.

EMILY

Herre Gud, Valdemar, hvorfor vil Du saa let lade Dig slaa af Marken? Er Du ogsaa vis paa, at Greven mener det alvorligt?

VALDEMAR

Det ved jeg ikke. Lad dem selv om det de andre, Onkel og Elise og hendes Mand,

hele Familiekompagniet, som er opsat paa at smedde dem sammen. De maa vel vide, hvor alvorligt han mener det. For et Par Aftner siden mødte jeg ham paa Strandvejen med en Donna i aaben Vogn. Det skal være hende, der har ruineret ham. Og jeg troer han er en hensynsløs Medgiftsjæger. Men jeg gider for Resten slet ikke at snakke om ham. Jeg ønsker blot saa snart som muligt at sige Farvel til det altsammen.

EMILY

Hvad mener Du?

VALDEMAR

Jeg rejser.

EMILY

Er Du udkommanderet igen?

VALDEMAR

Nej, jeg træder ud af Marinen, à la suite, et Par Aar eller tre. Det er ogsaa en Familie-

anstalt. Naa, jeg beklager mig langt fra. Jeg har havt det godt der, og jeg holder af min Stand. Du maa heller ikke tro, jeg ikke skønner paa det Hjem, jeg har havt her hos Jer. Men jeg vil blot lufte mig alvorligt en Gang, ud af Hjemmevarmen. Forleden blev jeg myndig og raadig over den Smule, jeg ejer. Nu kan jeg sige Adieu. Lad saa Ida sejle med Greven, om hun har Mod. Jeg skal blot ikke være Reserveanker.

rejser sig og gaar til de andre.

TIENDE SCENE

FRIIS

Men hør nu, skal vi ikke have mere Musik? Spil lidt igen for os Ida?

IDA

Aa nej Fa'er, jeg vil saa nødig spille mer i Aften. Bed Claes om at synge.

FRIIS

Ja Claes, syng lidt for os?

CLAES

tager sig til Halsen

Ja, men om jag skal sjunga . . .

FRIIS

Om Du skal sjunga, då måste Du ha'
Punsch — den kender jeg. Du er s'gu altid
tør i Halsen. Sørg for lidt Punsch Ida, saa
tager vi andre et Glas med.

Ida gaar og kommer tilbage med Andersen, der bærer en Bakke med
Glas og byder rundt.

CLAES

tømmer sit Glas, sætter sig til Flygelet og synger:

Der inne klingade sången
uti den festprydda sal.
Jag smög mig ut på balkongen;
ty sommarnatten var sval.
Der kunde fritt jag få andas
och lyssna, medan jag såg
hur dagen började randas
kring insjöns glittrande våg,
hur dagen började randas
kring insjöns klara våg. — — — —

Brusande vals, kom att mig föra
 Ut i din yra dansande lek.
 Tjusande ton, smek du mit öra
 Än med ditt brus, än mild och vek,
 Svallande våg, brusande bölja,
 Skummande haf, yrande nu,
 Ut i din hvirfvel låt mig få följa
 Låt mig få yra liksom du —
 — Brusande vals, kom att mig föra
 Ut i din vilda yrande lek.
 Brusande vals, brusande vals,
 Brusande, rusande, tjusande vals.

Men plötsligt sågs vid min sida
 en flicka tvekande stå,
 hon knappast vågade bida,
 men dröjde, hon dröjde ändå.
 Mot dörrn hon ängstligt sågs spana
 och nu försvann hon så tyst,
 ingen, ingen fick ana,
 att hennes läppar jag kysst;
 ty ingen, ingen fick ana,
 att henne nu jag kysst.

— — — — —
 Brusande vals, kom att mig föra,
 o. s. v.

Almindeligt Bifald og Komplimenteren, da Sangen er ude.

FRIIS

Bravo Claes, det var brillant. Ja syng
 kan han den Friherre, dæmpet men det er s'gu

ogsaa det eneste . . . Skaal Claes, kom og drik med mig. Jeg kan Pokkers godt lide Dig, og Din Stemme, den staar jeg ikke for . . . Men det har Sandt for Dyden ogsaa været mig en dyr Tenor.

CLAES

Haha — Farbror är nu alltid så treflig!

FRIIS

dunker ham paa Maven

Aa Sludder, Din Tyveknægt . . . Naa, der har vi Konsulen!

ELLEVTE SCENE

RANDALL

ind, gnider sig i Hænderne

God Aften!

FRIIS

Naa, hvordan gik Mødet?

RANDALL

All well! hilser rundt God Aften Hr. Greve,
behager De at befinde Dem vel?

GREVEN

Takker . . . haaber ogsaa Konsulen?

RANDALL

Takker ærbødigst. Jeg hilste for Resten
paa Greven i Formiddags.

GREVEN

Saa, hvor det?

RANDALL

Aa, det var kun i Store Kongensgade.
Greven saa mig vist ikke?

GREVEN

Beder undskyldte.

RANDALL

Bevares! Greven var heller ikke alene. Var det ikke en af de Herrer Diplomater, Greven stod og talte med?

GREVEN

I Store Kongensgade, nu husker jeg. Nej, det var en Assuranceagent.

RANDALL

Aa — der ser man, hvor man kan tage Fejl.

FRIIS

Hvordan er Vejret i Aften?

RANDALL

Stadig blæsende. Der er meldt Storm fra Østersøen.

FRIIS

tager ham til Side

Hør sig mig . . . ikke noget nyt om Skibet?

RANDALL

Om Ladoga? Nej!

FRIIS

Vi har ventet Depeche siden i Gaar. Kaptejnen skulde telegrafere fra Bornholm.

RANDALL

Det maa vel komme i Morgen.

FRIIS

Jeg er bange, der er noget galt.

ELISE

Er Vognen nede William?

RANDALL

Ja, vil Du hjem nu, my darling.

ELISE

Ja, Emily kører med os.

TOLVTE SCENE

Selskabet begynder at bryde op.

FRIIS

Naa, vil De allesammen af Sted! Men De skal da have en Cigar? Vent lidt, skal jeg hente.

ud.

EMILY

Farvel, Hr. v. Schildpadde. Vi to har nok ikke faaet snakket sammen i Aften. Jeg beklager ... jeg plejer ellers at smage paa alt, hvad der er paa Bordet.

V. SCHILDPADDE

Friherreinden er altid saa naadig.

EMILY

Men hvad er det, jeg hører, De skal jo paa Papas Kontor?

V. SCHILDPADDE

Hr. Direktøren har været saa venlig at love at vejlede mig i Handelens Mysterier.

EMILY

Blot De nu maa kunne gennemskue dem. Men sig mig blot. Hvad var det for en Historie, De fortalte ved Kaffen. Jeg kunde ikke rigtig høre.

V. SCHILDPADDE

Aa, det var blot Kammerjunker Fuchs og jeg, vi disputerede forleden om, hvorvidt en Herre kunde kaldes comme il faut, naar han var set sidde og soignere sine Negle ovenpaa en Sporvogn.

EMILY

Maa jeg takke, De er fortryllende! Der er altid et lille Guldkorn at finde hos Dem. God Nat Hr. v. Schildpadde.

V. SCHILDPADDE

bukker

Deres Naade.

GREVEN

til Ida

God Nat, Frøken, og min bedste Tak
for i Dag.

IDA

God Nat og selv Tak.

GREVEN

Har De saa ikke det lille Svar til mig,
De husker, jeg bad om før?

IDA

rødmer

Jo, paa Gensyn!

GREVEN

kysser hendes Haand

Tak — nu gaar jeg glad.

EMILY

til Ludvig

God Nat, Hr. Mercurius, Greven har stadig
Têten. Pas paa, De slaar ham ikke til Fods!

LUDWIG

Merkur har Vinger paa Fødderne, Deres Naade.

EMILY

Ja, Glück auf! Til Claës God Nat, Du Nattergal — for Du følger vel ikke med?

CLAES

Nej, jag behöfver frisk luft. Jag tänker följa med grefven og herrarne.

EMILY

Det tænkte jeg ogsaa. Hvisker Bliv nu ikke for sent ude. Husk, Du skal være klar i Morgen. Du skal paa Vigilans hos Papa.

CLAES

Ja, ja visst!

Emily, Randall og Elise mod Entréen.

FRIIS

med Lys og Cigarer

En Cigar William!

RANDALL

Nej Tak, jeg skal køre.

EMILY

God Nat Papa. Vil Du ride en Tur med mig i Morgen?

FRIIS

Ja ... nej — det kan jeg ikke. Jeg har ingen Sporer. Jeg tabte den ene i Morges.

EMILY

Jeg skal forære Dig et Par ny.

FRIIS

Ja Tak, lad mig se det.

VALDEMAR

Farvel Onkel!

FRIIS

Adieu min Dreng — Cigar?

VALDEMAR

Nej Tak . . . Farvel Ida.

IDA

Farvel, spydig og Tusind Tak for i Aften.

VALDEMAR

Ingen Aarsag.

bukker for de andre og gaar.

Ida ud at hjælpe Søstrene i Entréen

TRETTENDE SCENE

FRIIS

Værsgod mine Herrer, Cigarer!

Greven, Ludwig, Claes og v. Schildpadde tager Cigarer og tænder.

GREVEN

snuser Røgen til sig

Det var en Cigar.

FRIIS

Det haaber jeg.

Gaar ud i Entréen.

LUDWIG

slaar Røgen til sig med Haanden

Er Greven Cigarkender?

GREVEN

En Smule, bilder jeg mig ind.

LUDWIG

tager op af Lommen

Maa jeg saa ikke bede Greven ved Lejlighed smage paa denne her: Aarets Høst, expres hjemkommen. Maaske jeg tør have Æren at overlade Dem et Par Kasser? Maaske de andre Herrer ogsaa vil gøre mig den Fornøjelse at prøve?

Byder rundt.

CLAES

Nå — hvor går vi hen?

GREVEN

Ved ikke, til Tjeneste.

LUDWIG

I lige Maade.

GREVEN

Hjem til mig for Exempel — spille et Parti!

CLAES

Nej inte spela — det är så tråkigt.

v. SCHILDPADDE

Maaske nogle smaa Damer?

GREVEN

Ogsaa det.

CLAES

Nej inte fruntimmer — fi fan! — Låt os gå på ett ställe, hvar vi kan dricka och ha' det roligt.

LUDWIG

Ja, det kommer vi nok ud af.

CLAES, LUDWIG, GREVEN og v. SCHILDPADDE gaar og følges ud i Entréen af FRIIS, mens IDA bliver staaende og siger Farvel i Døren.

FJORTENDE SCENE

FRIIS

tilbage, sætter sig og ryger

Se saa — det var det. Naa, har Du moret
Dig min Pige?

IDA

kysser ham

Rigtig godt Papa, Tak for i Dag.

FRIIS

Det var jo rart. — Jeg troer ogsaa, de
allesammen morede sig.

IDA

Greven er i Grunden voldsom elskværdig,
synes Du ikke Papa?

FRIIS

Vist saa. Han er virkelig en rigtig flink Fyr.

IDA

Og saa ligefrem. . . .

FRIIS

Ja, det er s'gu heller ikke hver Dag, han
drikker saadan en Rødvin.

IDA

Uf, hvor Valdemar er blevet væmmelig.

FRIIS

Naa, kan I to nu ikke længer forliges, I
plejer dog ellers at være fine Venner . . .
Hør kom her, min Pige . . . den Flip plager

mig. Kan Du ikke spænde Slipset op der bag i. Saadan jo . . . det var godt.

Tager Flip og Slips af.

IDA

Ludwig, han er glimrende. Han gør Kur til mig. Gud ved, hvad han bilder sig ind. Og saa taler han hele Tiden om sin Forretning. Hvad er det for en Forretning Papa?

FRIIS

Han sælger Cigarer, troer jeg.

IDA

Han har ogsaa solgt sin Hest.

FRIIS

Ja, han turde nok ikke ride paa den, siger de paa Børsen.

IDA

Cigarer . . . det kan da ikke være noget. Gør han ikke andet?

FRIIS

Jo han spekulerer ... har jeg hørt. Men det kommer han vist ikke godt fra.

IDA

Ja, nu troer jeg, jeg vil gaa i Seng. God Nat Papa.

FRIIS

God Nat min Pige. Jeg gaar ogsaa. Jeg skal bare have læst Avisen.

Gaar ind i den anden Stue.

FEMTENDE SCENE

JAKOB

fra Entréen, i Overtøj, med Hat i Haanden

God Aften, naa, jeg troede, I var gaaet i Seng.

IDA

Naada Jakob . . . Du kan tro, Du faar af
Papa.

JAKOB

Saa . . . hvem taler Du til?

IDA

Til Dig, min lille Ven. Jeg vil bare sige
Dig, jeg finder det i højeste Grad uopdraget,
at Du gaar Din Vej efter Bordet, naar her er
fremmede.

JAKOB

Pas Dig selv.

IDA

Nej aldeles ikke, aldeles ikke. Vil Du
nu øjeblikkelig sige, hvor Du har været henne.

JAKOB

Du er nok ør i Hovedet min Pige. Er
det Greven, der har gjort for meget Kur til Dig?

IDA

hen imod ham

Hvad var det Du sagde?

JAKOB

Hvad jeg sagde?

IDA

Sig det igen, om Du tør?

Løfter Haanden.

JAKOB

Dy Dig nu lidt!

IDA

Nej, dy Du Dig . . . Der har Du den giver
ham paa Øret, naar Du er næsvis.

Løber mod Døren.

JAKOB

efter hende

Nej hør nu!

IDA

Prøv, om Du tør . . . Papa! Papa!

FRIIS

med Avisen i Døren

Hvad er det for et Spektakel?

JAKOB

Det er hende!

IDA

Nej, det var ham! Til Jakob Nu er Du den.
God Nat ... god Fornøjelse!

Ud.

SEXTENDE SCENE

FRIIS

Hvor har Du været?

JAKOB

Ude.

FRIIS

Det kan jeg begribe. Maa jeg faa et
ordentlig Svar? Har jeg ikke en Gang for

alle frabedt mig, at Du gaar Din Vej, naar her er fremmede? Sig paa Stedet, hvor Du har været.

JAKOB

Henne at læse.

FRIIS

Det er vist en god Støvle . . . Du har vel været paa Kneiper.

JAKOB

Muligvis.

FRIIS

Jeg kommer nok til at tage mig af Dig. Jeg har faaet Klage fra Kursuset . . . Du møder ikke. Og Regninger kommer der paa Kontoret. Hvad er det for en Stok, Du har der . . . lad mig se, tager Stokken fra ham hvor har Du faaet den?

JAKOB

Købt.

FRIIS

Hvad har den kostet?

JAKOB

Ti Kroner.

FRIIS

For en Stok? Er Du gal? Du øser
Penge ud.

JAKOB

Man kan vel ikke øse ti Kroner ud?

FRIIS

Ingen Vittigheder, maa jeg bede. Maa
jeg være fritaget for Fremtiden for Dine bon
mots, Dit »muligvis« og Dine øvrige Slagord ..
Jeg skal dog sætte en Stopper for Din Spillen
Kavaler. Foreløbig faar Du ikke en Øre mere
i Lommepege. Har Du Gæld?

JAKOB

Nej.

FRIIS

Det er vel Løgn?

JAKOB

Mul ...

FRIIS

Tag Dig i Agt ... naa det taler vi om i
Morgen. Gaa nu i Seng kalder ud, Andersen!
Tjeneren ind, vil De slukke.

Gaar. Andersen følger efter med Lampeslukkeren og begynder at slukke
i den bageste Salon.

SYTTENDE SCENE

JAKOB

Løgn ... selvfølgelig. Man er s'gu nødt
til at lyve for sine nærmeste. Foreløbig har
han nu glemt sine fine Cigarer, det er bedst,
man forsyner sig stopper i Lommen. . . . Ingen Lomme-
penge, det er vi dog to om, Du gamle, til
Tjeneren pst, Andersen!

ANDERSEN

Den unge Herre befaler?

JAKOB

Aa, Andersen, jeg skulde lidt ud i Aften.
Kan De laane mig nogle Syle?

ANDERSEN

Hvormeget staar den unge Herre og
skal bruge?

JAKOB

En tredive, fyrretyve Stykker.

ANDERSEN

tager i Lommen

Fyrre, til Tjeneste! Ønsker Herren Guld
eller Sedler?

JAKOB

Tak, hvad De har. Det var brillant,
mod Entréen lad nu Døren til mit Værelse staa

paa Klem, i Entrédøren det er sandt, De husker
vel at føre Regnskab?

ANDERSEN

Bevares, den unge Herre er sikker nok.

JAKOB

Sikker, ja det er jeg . . . muligvis!

ud.

ANDERSEN

gaar ind for at slukke færdig, idet han en passant gør et Greb i
Cigarkassen.

Tæppet falder.

ANDEN AKT

Direktør FRIIS Privatkontor. I Baggr. Dør til det ydre Kontor. Til højre Udgang til Trappen. Ligeledes til højre Vindu til Gaarden.

Gammeldags svære Mahognitræesmøbler. Reoler og et Pengeskab. Paa Væggene Land- og Søkort, Malerier af Skibe, samt et Par gamle Portræter i tykke, forgyldte Rammer. Telefon

Midt i Forgr. Direktørens store Mahogniarbejdsbord.

FØRSTE SCENE

FRIIS

skrivende, det banker

Kom ind!

V. SCHILDPADDE

fra Baggr.

God Dag!

FRIIS

vender sig

Ah, Hr. v. Schildpadde, skal strax være
til Tjeneste!

v. SCHILDPADDE

nærmer sig et Par Skridt

FRIIS

Vær saa god at tage Plads!

v. SCHILDPADDE

Tak!

sætter sig

FRIIS

rejser sig

Vel, højstærede!

v. SCHILDPADDE

hurtigt op

Jeg kommer efter Aftale, med Direktørens
Tilladelse . . .

FRIIS

Ja, jeg har jo lovet Deres Fru Moder at De foreløbig, til De opnaar anden Ansættelse, kan arbejde som Volontør her paa Kontoret.

v. SCHILDPADDE

Jeg takker Direktøren meget!

FRIIS

Be'r . . . De har tidligere været ved Postvæsenet?

v. SCHILDPADDE

Ja . . . det vil sige . . . oprindeligt ved Landvæsenet.

FRIIS

Jeg troede, De oprindeligt var Student!

v. SCHILDPADDE

Ja, nej . . . det vil sige . . . jeg fik ikke Examen.

FRIIS

Men gik saa til Landvæsenet?

v. SCHILDPADDE

Nej, først var jeg Soldat!

FRIIS

Forsvarsvæsenet . . . De vilde maaske
være Officer?

v. SCHILDPADDE

Ja, nej . . . det vil sige . . .

FRIIS

De fik heller ikke den Examen?

v. SCHILDPADDE

Nej . . . og saa var det jeg gik til Land . . .
nej til Post . . . jo til . . .

FRIIS

Hvad siger De — Landpost?

v. SCHILDPADDE

Nej først til Land- og saa til Postvæsenet.

FRIIS

Men De fandt Dem ikke tilfreds noget af Stederne?

v. SCHILDPADDE

Nej . . . det vil sige . . . Mama mente ikke det vilde føre til noget. De daarlige Tider for Landmændene . . .

FRIIS

Og de smaa Gager for Postmændene . . . naa og siden har De ikke beskæftiget Dem med noget?

V. SCHILDPADDE

Ja . . . nej . . . det vil sige, jeg har boet hjemme hos Mama . . . og saa er jeg jo kommen meget ud.

FRIIS

De har dyrket Selskabsvæsenet?

V. SCHILDPADDE

Ja, det er sandt, maa jeg takke Direktøren for igaar!

FRIIS

Jeg be'r.

V. SCHILDPADDE

Jeg behøver det jo strængt taget heller ikke. Men Mama vilde gerne have, jeg skulde være noget . . . ogsaa af Hensyn til Navnet. Direktøren ved maaske, jeg er den sidste?

FRIIS

Naa er De det!

V. SCHILDPADDE

Ja, naar jeg en Gang dør ...

FRIIS

Saa er der maaske ikke mere Schildpadde?

V. SCHILDPADDE

Ja ... det vil sige ... hvis jeg ikke ...

FRIIS

Forstaar sig ... smaa ægte Schildpadder.

V. SCHILDPADDE

Foreløbig søger jeg nu, som Direktøren
maaske ved, at komme ind i Bankvæsenet.

FRIIS

Ja som sagt, af Hensyn til Deres højt-ærede Hr. Fader, hvem Selskabet skylder Tak for den Tid han beklædte sit Embede i Indenrigsministeriet, har jeg lovet Deres Fru Moder, Kammerherreinden, at De her paa Kontoret kunde sætte Dem ind i det rent elementære . . . vænne Dem til Orden etc., til De faar den Plads, De søger. De vil blive betragtet som Volontør og som saadan ikke erholde nogen Gage.

V. SCHILDPADDE

Bevares . . . det er jeg heller ikke vant til!

FRIIS

Det er Deres Mening at begynde allerede i Dag?

V. SCHILDPADDE

Ja, saa fremt det maatte konvenere.

FRIIS

mod Døren til Kontoret

Saa skal jeg forestille Dem for min Fuldmægtig, der vil anvise Dem Deres Arbejde . . . Vær saa venlig at følge med . . .
 stanser Kun èn Ting maa jeg personlig lægge Dem paa Sinde, Hr. v. Schildpadde: Diskretion i alt hvad De maatte erfare angaaende Husets Affærer . . . Diskretion er enhver Forretningsmands første Princip.

V. SCHILDPADDE

Bevares, Hr. Direktør. Diskretion, det er jeg saa vant til!

FRIIS

Naa Gudskelov . . . kom saa aabner Kontordøren Hr. Thomsen . . . det er Hr. v. Schildpadde, jeg har talt om til Dem . . . vil De være saa venlig at tage Dem af ham . . . lukker, gaar til bage i Stuen. Ham faar vi vist megen Fornøjelse af. . . . Sikket Held, hans Mama har de Skillinger . . . ellers troer jeg nok, han kom til Fattigvæsenet. . . .

Aa ja, ja . . . hen til Vinduet Fint Vejr i Dag . . .
 Nej, se se, der har vi Mester Claes, se hvor
 han skinner! Nikker ned Da', Da' . . . se hvor han
 viser Tænder . . . ja jeg ved nok, hvad Du
 kommer efter . . . men Du kan tro Nej . . .
 Din Rævepels. . . .

sætter sig ved Skrivebordet.

ANDEN SCENE

CLAES

fra Trappen, straalende

Da' Svärfar!

FRIIS

God Dag, Claes!

CLAES

Vackert väder i dag!

FRIIS

Saamænd, for den, der har Tid til at
 spasere!

CLAES

Är svärfar mycket occuperadt? Stör jag kanske?

FRIIS

Aa nej, sid Du kun ned. Du tillader blot jeg skriver et Brev færdigt!

CLAES

Gu'bevars! Tillåter svärfar att jag tänder en cigaret?

FRIIS

Værsaaartig!

CLAES

tilbagelænet ryger

Förbannadt trefligt arbetsrum, svärfar har. Högtidligt och stilfullt. Och så svärfar sjelf som sitter der vid pulpeten, allvarsam och öfverlägsen i bonjour, och arbetar och förtjenar pengar!

FRIIS

Ja, det maa vel være et ganske behageligt Syn for Dig, at sidde og se paa, at jeg tjener Penge!

CLAES

Svärfar skämtar alltid! Jag kommer för resten för att tala om affärer.

FRIIS

Du har maaske nogle overflødige Penge, Du vil anbringe i min Forretning?

CLAES

Åhnej! Det är minsann inte så väl, snarare tvärtom. Jag kommer tyvärr för att bekänna mina synder för svärfar!

FRIIS

Du vil laane Penge?

CLAES

rømmer sig og tager sig i Begyndelsen til Halsen, senere flydende

Ja, just det. Jag hade hoppats att kunna reda mig nu til hösten. Men hösten har inte varit bra hos oss i Skåne — det kan svärfar tro! Jag har fått dåliga underrättelser från min inspektör. Först och främst måste jag köpa hö . . . och så behöfs det nya hästar till vinterplöjningen . . . och så har jag dessutom en förbannad vaxel i enskilda banken, som förfaller en af de sista dagarna i månaden. Jag skulle därför vara svärfar mycket tacksam om svärfar ville låna mig tio tusen kronor.

FRIIS

Hvor meget?

CLAES

Tio . . . Nio tusen kronor!

FRIIS

Nej!

CLAES

Hva' sa' svärfar?

FRIIS

Jeg sagde Nej, min Perleven!

CLAES

Ja så, svärfar tycker kanske att nio tusen är väl mycket? Men om jag nöjer mig med åtta tusen? Hvad säger svärfar om det?

FRIIS

Det glæder mig naturligvis, Du kan nøjes med otte . . . men jeg kan alligevel ikke, det er altfor mange Penge.

CLAES

Ja visst är det många pengar . . . fan så många pengar — speciellt när man inte har dem.

sætter sig tilbage. Pause. Friis skriver.

Sju?

FRIIS

Hvad behager?

CLAES

Jag sa' sju!

FRIIS

Ja Du sagde »sju«. Hvad vil det sige »sju«?

CLAES

Jag menar sju tusen, svärfar. Om svärfar endast ville låta mig få sju tusen, så skulle jag kunna köpa hö och betala vexln . . . och så kunde jag vänta till nästa år med de nya hästarna. . . . Sju tusen, svärfar!

FRIIS

Du spekulerer nok à la baisse!

CLAES

Jag spekulerar alls inte. Jag litar på svärfar.

FRIIS

Det er udmærket smukt af Dig, og vidner om praktisk Sans fra Dit Standpunkt. Fra mit Standpunkt stiller det sig noget anderledes. I alt, hvad der angaar Pengesager . . . det har jeg vist sagt Dig før, er jeg først og fremmest Købmand og bagefter Svigerfar!

CLAES

Ja — tyvärr.

FRIIS

Det er maaske ikke andet end gammel Vane hos mig; men Du erindrer jo, jeg var kun en simpel Købmand, før jeg blev Din Svigerfar, saa jeg haaber Du undskylder.

CLAES

Gu'bevars!

FRIIS

Se nu, jeg kan, som jeg siger saa tit, i Grunden Pokkers godt lide Dig, Claes. Det

har jeg kunnet fra første Øjeblik. Du er en
køn, elskværdig Fyr og saa synger Du brillant.
Du har et flot Overskæg og et flot Navn, der
er i det hele taget noget flot og flinkt ved
Dig, som jeg aldrig har kunnet modstaa.

CLAES

Ja ja . . . ja ja, svärfar!

FRIIS

Hvis jeg skulde følge mit Hjerte . . . det
kan Du stole trygt paa, min Ven . . . saa fik
Du saamænd, hvad Du bad mig om, saalænge
jeg havde noget . . . baade de sju og de åtta
og de tio . . .

CLAES

Tack, tack, svärfar!

FRIIS

Men jeg er nu en Gang ogsaa Forretnings-
mand, og naar jeg ser efter i mine Bøger . . .

Ved Du, hvormeget Du skylder mig, jeg mener, hvad Du saadan har faaet extra, siden I blev gift?

CLAES

Jag mins det inte precist, men jag har det antecknadt.

FRIIS

Det har jeg ogsaa — nu skal vi en Gang for Løjers Skyld se efter.

hen og aabner Vægskabet.

CLAES

Nej för allt i verlden, svärfar, låt bli det, så säger vi bara fem tusen ...

FRIIS

tager en Hovedbog ned

Her har vi det ... det bliver med Renter 4% ... vent blot et Øjeblik!

CLAES

Men svärfar ... är det inte den gamle konjak, svärfar har stående der i skåpet? Den der bouteljen?

FRIIS

vender sig

Jo, det er den gamle Cognac fra Anno 36,
det er saamænd den næstsidste Flaske.

CLAES

Låt mig få en konjak da, så talar vi inte
mer om affären.

FRIIS

Det skal Du faa ... en Snaps af min
gamle Cognac ... skønt det som sagt er næst-
sidste Flaske.

Jeg har taget den herind, ser Du, fordi
jeg havde Jakob, den Slubbert, mistænkt. . . .

CLAES

Jag tror, ta' mig fan, att svärfar har lås
på korken!

FRIIS

Ja, er det nu ikke en snild Opfindelse?
Den er af mig selv! Jeg havde dem nemlig

ogsaa mistænkt her paa Kontoret. Skønt ikke for det holder Flasken mod Lyset jeg er nærved at tro, de stjæler af den alligevel!

CLAES

Svärfar är förskräckligt mistänksam!

FRIIS

Mistänksom, ja . . . heldigvis!

skænker for ham.

CLAES

Skal svärfar inte sjelf?

FRIIS

Lad gaa. Jeg plejer gerne at delikaterer mig med et lille Glas, naar jeg har gjort en extra god Forretning, eller naar jeg synes, jeg trænger til en Opstrammer.

CLAES

Ja det måtte vara bra, när man är trött af att tänka på affärer. Jag var, ta' mig fan,

riktigt torr i halsen bara af att nämna alla de der siffrorna. Skål, svärfar!

FRIIS

Skaal, Svigersøn!

CLAES

Förtjusande gammal konjak. Finns inte maken, tror jag, i sjelfva kungens källare ler hör, har svärfar hört anekdoten om Bellmann? Han sökte audiens hos Gustaf den tredje för att anhålla om en subvention på två hundra riksdaler . . . och så glömde han de två hundra riksdalarne och bad endast majestätet allernådigst gifve sig en pris snus!

FRIIS

Jo, vi har den samme Historie om Wessel, troer jeg, det er. Men nu maa Du for Resten forsvinde. Klokken er over Et, og jeg har Breve at skrive før Børsen.

CLAES

Ja, ja. Adieu då, svärfar!

FRIIS

Farvel, min Ven, Tak for Visiten!

CLAES

i Døren

Hör, svärfar — ge' mig bara fyra tusen,
så att jag kan slå ihjäl den djäfla vexlen?

FRIIS

lader som han ikke høre, tager Cigarfutral frem.

Vil Du ryge?

CLAES

Nej, tack så mycket . . . adjö, svärfar!
gaar.

TREDJE SCENE

FRIIS

Der tjente jeg allenfals fire tusind Kroner
Thomsen fra Kontoret. Er der noget, Thomsen?

THOMSEN

Hr. Lieutenant Nystrøm spørger, om han kan komme til at tale med Direktøren nu, eller om det er mere belejligt senere paa Dagen?

FRIIS

Min Søstersøn! Nej, lad ham kun komme, bed ham komme ind Thomsen gaar mod Døren. . . .
Nej, vent lidt, Thomsen! Hør, Thomsen, hvad siger De til, at vi endnu ikke har hørt fra Kaptejnen paa »Ladoga«?

THOMSEN

Jeg begynder at blive betænkelig, Hr. Direktør!

FRIIS

Ja, jeg ogsaa. De har nok havt svære Storme i Østersøen. . . .

Vi har jo ventet Telegram siden i Forgaars . . . ikke? Kaptejn Lund skulde telegrafere, saasnt han anløb bornholmsk Havn.

THOMSEN

Maaske han ikke er løben ind.

FRIIS

Saa maatte han have været her allerede. . . .
Naa, lad os haabe det bedste. . . . Skulde der
komme Depeche mens jeg er paa Børsen,
saa lad mig strax faa den sendt ned. . . . Bed
saa Lieutenanten komme.

Thomsen gaar

FRIIS

ved Vinduet

Blæsten har ellers lagt sig.

FJERDE SCENE

VALDEMAR

ind

God Dag, Onkel!

FRIIS

vender sig

God Dag! Pokker saa Du er udhalet...
trekantet! . . . Har Du været til Begravelse?

VALDEMAR

Nej, hos Chefen.

FRIIS

Skulde Du skældes ud?

VALDEMAR

Nej, jeg har søgt Orlov. Jeg kommer
for at tale med Dig om nogle Forretninger.

FRIIS

Sid ned, hvad er det for Forretninger?

VALDEMAR

tager en Stol

De Penge, jeg har efter Moder, som staar
her hos Dig. . . .

FRIIS

Dine Tredvetusind . . .

VALDEMAR

Ja, kan jeg faa Dem?

FRIIS

Vil Du have dem allesammen strax, paa en Gang?

VALDEMAR

Helst, hvis det kan lade sig gøre?

FRIIS

Ja, naturligvis . . . de staar til Tjeneste . . . Du er jo nu myndig. Men tillad mig, Du bliver ikke vred, naar jeg som Din mangeaarige Onkel og Formynder . . .

VALDEMAR

Spørger om Grunden . . . Nej, det følger af sig selv, at jeg fortæller Dig mine Planer.

Grunden er den, at jeg vil rejse. Jeg vil bort for længere Tid. Jeg har i Dag

ansøgt om at komme til at staa udenfor Nummer i tre Aar. Saasnart det bliver bevilget, stikker jeg af.

FRIIS

Vil Du da rejse med alle Tredvetusind i Lommen?

VALDEMAR

Nej, jeg vil anbringe dem i en Bank, købe et foreløbigt Kreditiv for en Del af Beløbet, og lade Resten staa saadan, at jeg kan trække dem ud efterhaanden, som jeg kommer til at bruge dem.

FRIIS

Men hvorfor kan de saa ikke blive staaende her? Kreditivet kunde jeg jo besørge Dig ... eller har Du ikke længer Tillid til Huset ... jeg kan ellers forsikre Dig ...

VALDEMAR

Nej, det er slet ikke derfor. Jeg ved ikke, om Du forstaar mig ... kort og godt:

Jeg vil have de Penge staaende saaledes, at jeg kan raade over dem, som en fri Mand. De Tredvetusind, naar jeg holder dem i min Haand og kan bruge dem som jeg vil, saa gør de mig til en fri Mand.

FRIIS

Saa længe de varer.

VALDEMAR

Saa længe i hvert Fald og maaske længere endnu.

Bliv ikke vred Onkel og misforstaa mig ikke. Jeg er Dig taknemlig, baade fordi Du har bevaret min Smule Formue og for alt, hvad Du og Dine i det hele taget har været for mig, siden mine Forældre døde.

Men mine Penge, hvis de nu blev staaende her hos Dig, hvis jeg hver Gang, jeg skulde bruge af dem, maatte skrive til Dig, maaske raadføre mig . . . det vilde genere mig, det vilde hindre mig i det, jeg vil.

FRIIS

Forklar mig da, hvad det er, Du vil.

VALDEMAR

Jeg vil én Gang i mit Liv have den Fornemmelse, at føle mig fuldstændig fri, komplet uafhængig. Jeg vil ryste det altsammen af mig, Familiebaand, Tjenestehensyn, jeg vil ud af hele Hjemmedunsten, væk fra det hele.

FRIIS

Er Du ked af Din Virksomhed, det er dog en smuk Stilling for en ung Mand?

VALDEMAR

Ja vist saa . . . jeg holder ogsaa af min Stand . . . men jeg har alligevel Lyst til at prøve, hvordan det er at trække Vejret anderledes end paa Kommando. Nu har jeg lige fra jeg var syv Aar, da jeg kom i Skole, og siden, da jeg som fjorten Aar blev Lærling og hele den Tid, jeg var Kadet og siden som Officer ikke bestilt andet end lystre andre. Ikke, fra jeg stod op, til jeg blev tampet til Køjs, været fri et Minut for Lærere og Foresatte og Pligter og Fanden og hans Oldemo'er.

Jeg kan blive ganske rasende, naar jeg tænker paa, hvordan jeg er blevet kommanderet. Nu vil jeg pinedød en Gang have Lov at rette Ryggen.

FRIIS

Ja, det kan vist være baade sundt og meget tiltalende, men jeg synes for Resten, at Du nu maa have overstaaet det værste. Nu kan Du jo selv begynde at kommandere og . . . tampe — foruden de andre Behageligheder, Din Stilling frembyder. De interessante Rejser for Exempel. —

VALDEMAR

op og ned ad Gulvet

Jeg har gjort mine Rejser. Jeg har været baade Middelhavstogtet og med Fregatten til Vestindien og paa Opmaaling under Island. Og hvad der nu venter mig, til Turen igen kommer til mig, det er Kommissioner og Skoler og Hønsbroen og Flaadens Leje. Nej, jeg har mere Lyst til at føle mig som et Menneske, som fri Beboer af den Verden, jeg er sat i . . . til at staa mutters alene paa Toppen af et

Bjærg eller i Mærset af et Skib og se ud over det alt sammen.

Og jeg vil først og fremmest væk fra hele den Familiesuppedas, vi lumrer rundt i herhjemme i Kjøbenhavn, hvor vi allesammen fra øverst til nederst er i Familie med hinanden og render hinanden paa Albuerne, saa den ene ikke tør spytte for den anden.

FRIIS

Der staar for Resten Spyttebakken.

VALDEMAR

Du maa ikke tro, det er for at drive den af, jeg vil ud. Tværtimod, jeg vil netop se at faa noget at bestille. Det er min Plan at søge overalt, hvor jeg kommer hen, om der ikke tilbyder sig en Chance. Maaske gaar jeg til Koffardis, maaske bliver det Handelsvæsen eller Industri — maaske en Expedition — nevermind!

Jeg har faaet en god Uddannelse, og mine Kundskaber er friske. Skulde der for Alvor

blive Brug for mig, kommer jeg hjem. Ellers er der nok til at besørge, hvad jeg udretter.

FRIIS

Men hvis Du nu ikke finder noget af det, Du venter derude, Industri eller Expeditioner?

VALDEMAR

Ja, gaar Lykken mig imod, eller jeg mister Kuragen eller lider Havari . . . saa kan det være tidsnok at vende hjem til Island og Færøerne og Flaadens Leje.

FRIIS

Hm, Du taler som en temmelig ung Mand, det Du jo ogsaa er. Blot ét Spørgsmaal endnu . . . Du har altsaa heller ikke tænkt paa for Exempel at gifte Dig?

VALDEMAR

Hvor falder Du paa det?

FRIIS

Aa, I Søofficerer plejer jo undertiden at benytte Jeres Landlov til at gøre saadanne smaa private Priser.

VALDEMAR

Ja, Kammeraterne er saamænd ogsaa begyndt. Den ene efter den anden fortøjer sin Prise ude i Rosenvænget eller paa Gammelholm. Men mig er der nu ikke noget, der binder.

FRIIS

Jeg havde i Grunden saa smaat troet, der var noget, der bandt.

VALDEMAR

Jeg maaske ogsaa Onkel, men jeg har opdaget, jeg tog Fejl.

FEMTE SCENE

THOMSEN

med et Telegram

Undskyld Hr. Direktør!

FRIIS

Er det Telegram?

THOMSEN

Ja.

VALDEMAR

Saa gaar jeg Onkel.

FRIIS

Nej vist ej . . . vi blev jo ikke færdige.
Kom herhen Thomsen.

De gaar til Side.

THOMSEN

rækker Telegrammet

Fra vor Korrespondent paa Bornholm.

FRIIS

læser

Orkanagtige Storme de sidste Dage. Flere Forlis. En større Damper ses drivende i Søen 1½ Mil østlig Retning, tilsyneladende forladt af Mandskabet. Formodes at være »Ladoga« af Dampskibsselskabet »Østen« i Kjøbenhavn, som har været ventet siden i Forgaars. Bjærgningsassistance hidkaldt. Nærmere.

Kofod.

Det er naturligvis den. Det bliver et Smæk for Selskabet.

THOMSEN

Dækker Assurancen ikke?

FRIIS

Nej det er Ulykken . . . vi har holdt assureret lavt i Sommer . . . Aktierne vil synke . . . nu var de netop kommet lidt til Vejrs.

THOMSEN

Skal jeg sende Telegrammet til Børsen?

FRIIS

betænker sig

Nej, det er bedst at afvente nærmere. Jeg kan i al Fald selv tage det med. Det er godt, Thomsen.

Thomsen gaar.

SJETTE SCENE

FRIIS

et Øjeblik i Tanker hen mod Vinduet. Vender sig saa til Valdemar

Naa, ja, det var Dine Penge. Er det tidsnok i Overmorgen, saa skal jeg have det hele parat?

VALDEMAR

Mer end tidsnok. Jeg tænker ikke at rejse før i det tidligste om en Uge.

FRIIS

Ja, saa har jeg jo Tid til at skrabe dem sammen. Jeg holder i Grunden slet ikke af det. Det kreperer mig altid saadan at skulle

rykke ud med Penge, selv om det kun er andres Penge . . . jeg mener naturligvis . . . Naa, Du forstaar vel Spøg? Pil saa af, Du kan gaa den Vej.

Peger paa Døren til Trappen.

VALDEMAR

Farvel og Tak Onkel.

FRIIS

Ingenting at takke for. Den højtidelige Afsked opsætter vi, til Du rejser. Adieu saalænge.

VALDEMAR

Adieu!

Ud.

SYVENDE SCENE

FRIIS

gaar hen til Vægskabet, tager en Regnskabsbog ud, blader, sætter den tilbage

Bare man vel var af med de Østaktier. Jeg har efterhaanden faaet for mange af dem. Fandens Historie.

THOMSEN
med et Visitkort

Grev Maagenhjelm spørger, om Direktøren tager imod?

FRIIS
læser Kortet

Grev Alexander Maagenhjelm. Ja ... bed ham træde ind ...

Thomsen ud.

Mon han ogsaa vil have Penge?

OTTENDE SCENE

GREVEN

God Dag Hr. Direktør!

FRIIS

Hr. Greve.

GREVEN

Maa jeg takke for den yderst behagelige
Dag hos Direktøren i Gaar.

FRIIS

En Ære Hr. Greve!

GREVEN

Jeg kommer til Dem i en Sag, som
ligger mig paa Hjærte.

FRIIS

Haaber at kunne være til Tjeneste. Vil
Greven tage Plads?

De sætter sig.

Er det en Forretningssag, Hr. Greve?

GREVEN

Nej det er et personligt Anliggende lille
Pause . . . Jeg kommer, Hr. Direktør Friis, for at
anholde om Deres Datter, Frøken Idas Haand —

stanser, afventende Friis.

FRIIS

Jeg har hørt — behag at blive ved. De vilde sige mere?

GREVEN

Jeg vilde blot sige, . . . min Person og mine Familieforhold er jo Direktøren bekendte.

FRIIS

Før vi gaa videre, har De talt med min Datter?

GREVEN

Nogen afgjørende Samtale ikke.

FRIIS

Men De har naturligvis . . . jeg formoder . . . jeg mener, det man plejer at kalde Haab.

GREVEN

Jeg har ikke formaaet ganske at lægge

Skjul paa mine Følelser overfor Frøken Friis, og jeg troer ogsaa . . .

FRIIS

Vel . . . det maa i alt Fald blive en Sag, som hun og De afgør med hinanden. Hvad mig angaar, saa, hvis min Datter vil have Dem til Mand, skal jeg ikke have noget derimod, principielt.

GREVEN

Takker, Hr. Direktør.

FRIIS

Jeg sagde udtrykkelig principielt, og jeg er Dem derfor forbunden, fordi De først er kommet til mig . . . Jeg har ikke blandet mig i mine to ældste Døtres Hjerteranliggender . . . de var voxne, da min Kone, deres Moder, døde . . . deres Opdragelse havde hun fuldendt. Overfor min yngste Datter maa jeg føle et større Ansvar. Hun har kun havt mig, sin Fa'r, at holde sig til . . .

en uoverlagt Forbindelse . . . jeg haaber ikke,
De misforstaar?

GREVEN

Paa ingen Maade, Hr. Direktør.

FRIIS

Min Datter er jo meget ung. Hun er
vist knap . . . ja hvor gammel kan hun nu
være . . . det ved De maaske bedre end jeg?

GREVEN

Frøken Ida har fortalt mig, at hun i
Marts Maaned fylder tyve Aar.

FRIIS

Saa gammel allerede! . . . Bi lidt, hun var
ti Aar, da min Kone døde . . . Jakob var den Gang
otte . . . ti og ni . . . jo rigtigt, det passer . . .
Hun er køn, den lille, ikke sandt . . . ja det
ved De formodentlig ogsaa bedre end jeg . . .
Talenter har hun ogsaa . . . synger, spiller,
maler . . . og noget daarligt Parti kan man

heller ikke være bekendt at kalde hende . . .
efter vore Forhold . . . hvilket jeg iøvrigt til-
lader mig at formode, De ved næsten lige
saa godt som jeg.

GREVEN

Jeg indrømmer, Hr. Direktør, at alle For-
dele vil være paa min Side.

FRIIS

Det troer jeg i Grunden med Deres Høj-
velbaarenhed . . . Naa, lad mig nu høre, kan
De ernære min Datter?

GREVEN

Standsmæssigt ikke, Hr. Direktør.

FRIIS

Hm, det forbavser mig . . . De var jo,
har De selv fortalt mig, Deres Forældres
eneste Barn. Jeg ved nok, der ikke blev efter-
ladt Dem nogen Landejendom, men var der
ikke en anselig Formue?

GREVEN

Ikke saa anselig som det blev troet. Min Fader havde anbragt en Del af Formuen uheldigt og mistede de sidste Aar, han levede, betydelige Kapitaler. Med Undtagelse af, hvad der staar fast for mig, har jeg, paa en Smule nær, brugt, hvad jeg arvede.

FRIIS

De har ingen Udsigt til yderligere Arv fra Deres Familie?

GREVEN

Nej, jeg har næsten ingen Familie, og den, jeg har, er fattig.

FRIIS

Hvor meget udgør Renten af den Kapital, der staar fast?

GREVEN

Mellem fem og sex Tusind.

FRIIS

Nej, det kan De ikke leve af med Grevinde . . . det giver jeg Dem Ret i. De lever heller ikke selv for sex Tusind . . . saadan som De lever.

GREVEN

Det er ogsaa min Hensigt, at indskrænke mig, saafremt —

FRIIS

Hvis De ikke gifter Dem Penge til . . . jeg finder ikke noget urimeligt i Deres Ræsonnement . . . Deres Titel og Forbindelser berettiger Dem til at søge en Medgift, og det kan selvfølgelig kun smigre mig, at De gør mig den Ære, at søge den hos mig . . . Men, bedste Greve, der er en anden Ting, som De maa tillade mig, at forundre mig over: har De aldrig tænkt Dem Muligheden af, at tage Dem noget til?

Med andre Ord . . . for det Tilfælde, at De bliver min Svigersøn, vil jeg naturligvis

give min Datter den samme Medgift, som hendes Søstre har faaet, maaske endog efter Omstændighederne, en noget større . . . Men til Gengæld vilde jeg rigtignok sætte særlig Pris paa, ja rentud stille det som en Betingelse, at De samtidig søgte Dem en passende Virksomhed.

GREVEN

Jeg er ganske enig med Direktøren, men det er jo kun et meget begrænset Antal Virksomheder, der for mit Vedkommende kan være Tale om. Jeg har i sin Tid tænkt paa at blive Landmand og lærte Landvæsenet et Par Aar. Hvis der derfor kunde være Udsigt til for Exempel at erhverve et mindre Gods?

FRIIS

Nej, den Udsigt, vil jeg ikke sige, tiltaler mig. Jeg har, mellem os sagt, tilstrækkeligt i mine svenske Godser . . . Men skulde der ikke være andet, der kunde være passende . . . Den Medgift, der er Tale om, vil desuden ikke komme til at bestaa i øjeblikkelig dispo-

nibel Kapital . . . det kan jeg som Forretningsmand ikke indlade mig paa. Foruden et standsmæssigt Udstyr og Midler til en Bryllupsrejse vil jeg kun kunne tilsige Dem et aarligt Tilskud efter nærmere Aftale . . . Men hvad mener De om Diplomatiets?

GREVEN

Jeg har desværre ikke nogen Examen!

FRIIS

Aa, hvad, det er vist heller ikke nødvendigt . . . med Deres Navn og Protektion . . . en Attachépost, blot til at begynde med, mere forlanger jeg ikke.

GREVEN

Jeg skal gøre mit mulige, for at tilfredsstille min tilkommende Svigerfaders Ønske.

FRIIS

Ret saa, min kære Maagenhjelm, lov mig det. De skal se, det vil ogsaa tilfredsstille

Dem selv. Det duer ikke for en Mand, allermindst for en gift Mand, slet ikke at have nogen Beskjæftigelse ^{der} saadan udelukkende at give Greven.

GREVEN

De har vist fuldkommen Ret, Hr. Direktør ^{rejser sig} . . . Jeg tør maaske saa, efter denne Samtale, med Deres Tilladelse . . .

FRIIS

^{rejser sig}

Ja, ja . . . forsøg De kun . . . det gaar ogsaa nok skal De se . . . De er vist sikker Mand for at behage en ung Dame; i det samme alvorlig der er dog én Ting endnu, jeg kommer til at huske . . . , som jeg bliver nødt til at spørge Dem om . . . Værsgod at sætte Dem et Øjeblik igen, ^{de tager Plads.} Det er et Spørgsmaal af en lidt delikat Natur, men efter det Punkt, vi er naaet til overfor hinanden, vil De ikke finde det besynderligt, at jeg stiller det, og som Fader er det ligefrem min Pligt . . .

GREVEN

Jeg beder Dem kun tale, Hr. Direktør.

FRIIS

De har jo, hvad der er ganske naturligt, hidtil levet som, lad os sige, som Verdensmand, og Deres uafhængige Stilling har fritaget Dem for adskillige Hensyn, saa Deres Liv i flere Henseender strængt taget ikke har været nogen Hemmelighed. Kort og godt, De er næppe uvidende om, at Deres Navn i nogle Aar, ogsaa paa den Tid, vi gjorde hinandens nærmere Bekendtskab, har været nævnt i Forbindelse med en vis meget bekendt Dame, hvem Forholdet til Dem ikke har gjort mindre bekendt. Jeg skal ikke indlade mig paa Detaljer i den Omtale, dette Forhold har vakt . . . jeg har selv levet med i min Tid, jeg har set en Del og ved, hvor meget og hvor lidt, man saadan skal tro. Men jeg ved ogsaa, hvilken Fare og Ubehagelighed saadanne langvarige Forbindelser kan indeholde, selv efter at de egentlig er forbi. De tager mig derfor ikke ilde op, at jeg spørger Dem, om dette Forhold . . .

GREVEN

Det Forhold, De sigter til, Hr. Direktør,

er og har allerede i længere Tid været fuldstændig afbrudt.

FRIIS

Og De staar uden nogensomhelst Forbindelse med vedkommende?

GREVEN

Ja, fuldstændig.

FRIIS

Deres Svar fornøjer mig og jeg troer Dem som Kavalier.

Rejser sig.

Ja, saa har jeg intet mere at spørge Dem om. De har mit Samtykke til det Svar, De haaber at opnaa hos min Datter.

GREVEN

op

Min bedste Tak Hr. Friis.

Laver sig til at gaa.

FRIIS

Lad mig lukke Dem ud denne Vej . . .

Ja saa ses vi forhaabentlig igen med det første.

Afsked. Lukker ham ud af Døren til Trappen. Gaar hen til Vinduet og ser efter ham.

NIENDE SCENE

FRIIS

Køn Knægt . . . kan ikke nytte at nægte det . . . fin og fræk. Pokker til Sikkerhed de Folk har, blot der sidder en Smule Hoved paa dem fra Vinduet. Gud ved, hvad han ellers er for en Lurendrejer? . . . Var den Fyr kommen og havde bedt mig om at laane sig Tusind Kroner, saa havde jeg formodentlig svaret Nej . . . nu kom han og bad mig om at give sig min Datter . . . Naa han er vel ikke værre end de fleste, og synes hun om ham, hvad hun naturligvis gør . . . saa kunde det jo heller ikke nytte, hvad jeg vilde sige. Desuden er han unægtelig Greve . . . Jeg indrømmer det tiltaler mig, saaledes at blive Svigerfader til en Greve . . . Og nu bliver han

ovenikøbet Diplomat . . . det kan ogsaa give sine Fordele . . . jeg er selv Diplomat . . . Ak ja sætter sig til Skrivebordet, man er Fader og man er Købmand skriver lidt — det banker. Kom ind!

TIENDE SCENE

LUDWIG

fra Kontordøren

Er Direktøren at faa i Tale?

FRIIS

Er det Dem Ludwig? Vær saa artig.

LUDWIG

God Dag Hr. Direktør!

FRIIS

God Dag Hr. Matador . . . hvordan staar det til?

LUDWIG

Tak, klager ikke . . . tillader De?

sætter sig.

FRIIS

Millionen kommer?

LUDWIG

Den kommer, bare rolig.

FRIIS

Naa, hvad har De saa paa Deres sjældne
Samvittighed? Vil De sælge Cigarer?

LUDWIG

Det var ikke min Hensigt . . . men til
Direktørens Tjeneste. Jeg har en billig.

FRIIS

ler af ham

Ikke i Dag, bedste Ludwig.

LUDWIG

Saa en anden Dag maaske . . . altid til
Tjeneste Pause. Jeg mødte Greven henede,
Deres Greve.

FRIIS

Ja saa.

LUDWIG

Han kom vel fra Dem?

FRIIS

Det kunde jo tænkes.

LUDWIG

Han saa ud til at være i godt Humør.
Han smilede over hele Ansigtet.

FRIIS

Gjorde det ondt paa Dem, Ludwig?

LUDWIG

Er det sandt, han skal være Deres Svigersøn?

FRIIS

Siger man det?

LUDWIG

Der er nogen, der siger det. De siger ogsaa, han ikke længer kan betale. Han har nok brugt Rub og Stub paa hende, Engstrøm . . . Komtessen, som de kalder hende. Saa maa han vel til at se sig om efter noget andet . . .

Ja, jeg siger kun, hvad de siger, fordi jeg troede, det muligen kunde interessere Dem?

FRIIS

Hjærtelig forbunden.

LUDWIG

Ingen Aarsag. Husker De for Resten en Samtale, vi havde her i Foraaret, nogen Tid før jeg rejste?

FRIIS

Jeg ved ikke, hvad De sigter til.

LUDWIG

Det var kort efter, at jeg havde købt de Dampskibsaktier til Dem.

FRIIS

Naa, dem i »Østen«?

LUDWIG

Ja, Østaktierne. . . . Som Direktør i Selskabet var De nok afskaaret fra selv at spekulere aabenlyst . . . saa benyttede De Dem af mig . . . det blev en god Forretning — for Dem! De købte til halvfems, nu staar »Østen« i Hundrede og fire. Jeg kunde have beholdt de Aktier for min egen Mund, uden at De kunde have gjort mig det mindste, men jeg var skikkelig og lod Dem tage Kagen.

FRIIS

De glemmer vist, højstærede, at det var mig, som løb Risikoen.

LUDWIG

Aa, den Risiko . . . naar De vilde købe kunde jeg vel nok regne ud, der ikke var noget at risikere.

FRIIS

Men De fik jo ogsaa Deres Provision.

LUDWIG

Selvfølgelig . . . fordi den tilkom mig . . . fordi De ikke kunde være andet bekendt. . . . Jeg husker ogsaa, De kaldte mig Deres kære, unge Ven, og inviterede mig til Middag, og til at komme, naar jeg vilde, af mig selv. Det var alt sammen Provision.

FRIIS

Ja, hvad beklager De Dem saa over. Har jeg ikke modtaget Dem gæstfrit?

LUDWIG

Bevares, jeg klager heller ikke. De har ogsaa gjort mere end det.

Kan De huske, da jeg saa i nogen Tid var kommet i Deres Hus, efter den Historie med Aktierne, og efter at jeg havde gjort Dem flere andre Tjenester, saa gik jeg en Dag til Dem og bad Dem om Deres Datter. Kan De huske, hvad De svarede: — De er en dygtig, ung Mand, kære Ludwig, og en hæderlig ung Mand —

FRIIS

Hm!

LUDWIG

De har en velhavende Fader . . . der er ikke nogen, jeg kunde sætte større Pris paa at faa til Svigersøn. . . . men min Datter er endnu saa ung, sagde De videre, rejs den Tur, De har bestemt, og kom tilbage og fortsæt i det Spor, De har begyndt, saa kan vi tales ved. Alt det sagde De.

FRIIS

Det troer jeg ikke, jeg kan huske!

LUDWIG

Nej, jeg tænkte nok, De havde glemt det.
Det har jeg ogsaa kunnet mærke. Se, den
Gang narrede De mig, Hr. Direktør.

rejser sig

FRIIS

Hvad Fanden mener De med, at jeg
narrede Dem?

LUDWIG

De beholdt Aktierne. Men De narrer
mig ikke en anden Gang.

FRIIS

Jeg tænker saamænd ikke paa at narre
Dem, lille Ludvig!

LUDWIG

Jeg er heller ikke bange for Dem, store Direktør. Jeg tier kun stille, saa længe det passer mig.

FRIIS

Hør nu, bedste Hr. Ludvig, denne Samtale, jeg synes ikke, den er rigtig passende mellem os to. De er en ung Mand, jeg sætter Pris paa. De har gjort mig en Tjeneste, jeg vil ikke være utaknemlig. Jeg gør Dem et Forslag . . . jeg vil dele med Dem.

LUDWIG

Hvad mener De med at dele?

FRIIS

Har De Lyst til de Østaktier, saa kan De faa dem. Vi dividerer Kurserne. De købte til Halvfems, nu staar »Østen« i Hundrede og fire. Jeg overlader Dem Partiet til Syvoghalvfems. Jeg vil have den Sag ud af Verden.

LUDWIG

De vil være kvit med mig?

FRIIS

Jeg vil ikke have, De skal sige, jeg har narret Dem. Tager De imod, ja eller nej?

LUDWIG

efter en kort Betænkning

All right, jeg tager imod.

FRIIS

Godt . . . behag saa at tage Plads et Øjeblik, saa skal jeg sætter sig til Skrivebordet og skriver. Vær saa artig, her er en Ordre til Møller & Meyer, som ligger med Aktierne, rækker hvis De vil se!

LUDWIG

Tak!

læser.

FRIIS

De kan gaa lige over og faa Aktierne udleveret mod Anvisning eller Vexel, ganske som det konvenerer.

LUDWIG

All right.

stikker Anvisningen til sig.

FRIIS

Er vi saa kvit? Har jeg været kulant?

LUDWIG

Jeg takker, Hr. Direktør. Farvel!

FRIIS

Farvel, bedste Ludvig. De finder jo selv ud.

LUDWIG

ved Døren

Skal jeg ikke sende Dem en Kasse af mine ny Cigarer, Aarets Høst, expres hjemkommen. Jeg har selv høstet dem —

FRIIS

Det var som Fanden!

LUDWIG

fløv

Nej . . . jeg mener hentet dem, i Hamborg.
Greven prøvede en i Gaar, han syntes særdeles
godt om den.

FRIIS

De kan sende mig to Kasser.

LUDWIG

De skal blive sendt endnu i Eftermiddag.
gaar.

ELLEVTE SCENE

FRIIS

skriver endnu lidt, rejser sig, og gaar op og ned ad Gulvet

Naa, saa jeg narrede Dem ikke anden
Gang, lille Ludwig . . . atter hen til Skrivebordet.

ANDERSEN ind fra Baggrunden Hvem der?

ANDERSEN

Jeg skulde hilse fra Frøkenen, og spørge,
om Direktøren vilde køre en Tur før Middag?

Frøkenen havde saadan Lyst til at komme ud at køre i det smukke Vejr.

FRIIS

Det kan jeg ikke . . . ikke før efter Børsen . . . jo, stop alligevel . . . jeg trænger i Grunden til at komme i Luften.

ANDERSEN

Saa vilde Frøkenen komme med Vognen og hente Direktøren her fra Kontoret. . . .

FRIIS

Ja, lad hende det. Hvornaar kan Jens Peter være her?

ANDERSEN

Vi spænder for, saa snart jeg kommer tilbage. . . . Saa . . . om et Kvarters Tid.

FRIIS

Det er godt.

ANDERSEN

Vel, Hr. Direktør!

ud

TOLVTE SCENE

FRIIS

Saa kan Thomsen gaa paa Børsen gaar hen
 og ringer paa Telefonen. Er der nogen . . . maa jeg
 faa 1042, Vexelmæglere Møller & Meyer. . . .
 Pause, det ringer igen. . . . Hallo! Taler jeg med Møller
 og Meyer . . . det er Direktør Friis. . . . Har
 Grosserer Ludwig været hos Dem? . . . Han
 er der . . . godt . . . De har vel forstaaet
 Ordren . . . godt . . . Anvisning . . . godt. . . .
 Ja, det er godt . . . Farvel ringer af, gaar hen og kalder
 paa Thomsen; denne ind. . . .

Jeg kommer ikke selv paa Børsen i Dag.
 Vil De gaa derop og besørge det løbende?

THOMSEN

Saa skal jeg vel have Telegrammet med?

FRIIS

Nej, jeg troer ikke . . . det siger jo ikke noget afgørende. . . . Jeg har besluttet at afvente nærmere.

THOMSEN

Vel, som Direktøren synes!

FRIIS

Saa lad der blive lukket, naar De gaar.
Jeg tager selv ud.

Thomsen gaar.

TRETTENDE SCENE

EMILY

i straalende Spaseretoilet med en lille Taske i Haanden,
fra Trappen

God Dag, Papa!

FRIIS

God Dag, min smukke Datter . . . Naa
det kan nok være, Du tager Dig ud!

EMILY

Synes Du, glæder mig. Er Du alene —
jeg mener, har Du Tid?

tager Plads.

FRIIS

Tid har jeg, men ingen Penge!

EMILY

Jeg vilde gerne tale med Dig et Øjeblik.

FRIIS

Sig frem, hvad Du har paa Hjærte.

EMILY

Claes har jo været her?

FRIIS

Ja han har saamænd.

EMILY

Du har afslaaet at hjælpe ham?

FRIIS

Det har jeg, det kan ikke blive ved at gaa saadan, hvert eneste Aar, det maa Du ogsaa kunne forstaa, min Pige.

EMILY

Nej, jeg forstaar oprigtig talt ikke, at Du ikke kunde undvære de Par Tusind.

FRIIS

Hm, det forekommer mig, det snarere var ham, der ikke kunde undvære dem.

EMILY

Jeg forstaar heller ikke, hvad Du vil med alle de Penge, Du bliver ved at puge sammen. Hvad Fornøjelse har Du af dem?

FRIIS

Hvad Fornøjelse vilde jeg have af at give Jer dem?

EMILY

Jeg begriber heller ikke, hvordan Du faar dem.

FRIIS

Jeg tjener dem, min Engel.

EMILY

Paa Børsen?

FRIIS

Blandt andet paa Børsen.

EMILY

Hvad bestiller I i Grunden paa Børsen?

FRIIS

Køber og sælger.

EMILY

Og spekulerer!

FRIIS

Det kommer ud paa det samme.

EMILY

Men jeg forstaar ikke . . . forklar mig, hvordan kan det i Grunden være, at nogle tjener og andre taber? Naar Du nu tjener, saa maa jo en anden tabe. Hvorfor sælger han da for mindre, ved man da ikke altid, hvad en Ting er værd?

FRIIS

Nogle ved det bedre end andre.

EMILY

I gaar altsaa omkring og narrer hinanden?

FRIIS

Saamænd. De mere kloge narrer de mindre kloge.

EMILY

Du hører nok til de mere kloge.

tager en lille Lommebog op og noterer

FRIIS

Heldigvis. Hvad er det, Du skriver?

EMILY

Jeg noterer den Sætning: De mere kloge
narrer de mindre — se saa, Du ved maaske
ikke, jeg i den senere Tid har faaet den Vane
at skrive saadanne smaa Leveregler op, som
jeg tænker mig at kunne faa Anvendelse for.

lister Kortet ned i Tasken

FRIIS

Du har maaske i Sinde at spekulere
paa Børsen?

EMILY

Nej, ikke foreløbig. Men sig mig saa
en anden Ting. Hvor laaner man Penge?

FRIIS

Det kan man f. Ex. i Bankerne.

EMILY

Men kun mod Sikkerhed, ikke sandt . . .
Vexler?

FRIIS

Ja, eller Kavtion, eller Papirer —

EMILY

— eller anden god Sikkerhed, som der staar
i Bladene. Kan man ikke ogsaa laane paa
Værdigenstande?

FRIIS

Paa Pant, mener Du, jo, men det er al-
mindeligvis hos private.

EMILY

Gør Du det?

FRIIS

Om jeg . . . nej, min Pige . . . jeg laaner ikke paa Pant.

EMILY

Ja, ja, saa maa jeg gaa til en anden.

FRIIS

Hør nu, lille Emily . . . det har naturligvis været mig en Fornøjelse at give Dig dette Øjeblikskursus i Økonomi — men et Spøg — hvad er Meningen?

EMILY

Meningen er ganske simpelt den, at Claes og jeg maa have Penge. Vi skal bruge Penge. . . . Og da Du ikke vil hjælpe ham, saa maa jeg skaffe dem.

FRIIS

Hvordan vil Du bære Dig ad med det?

EMILY

Laane dem.

FRIIS

Men hvordan, spørger jeg?

EMILY

Mod Pant, ganske simpelt, jeg vil pantsætte mine Smykker.

FRIIS

Du ... er Du rigtig klog?

EMILY

Jeg har ingen anden Udvej, og Smykkerne er mine.

FRIIS

Men Du maa jo være fra Forstanden. Vil Du, Friherreinde af Lejonstam, min Datter, pantsætte Dine Smykker?

EMILY

Ja, naar Du, Millionær Friis, min Fader, nægter at hjælpe mig. For Du vil jo ikke, vel? . . . Friis gaar op og ned ad Gulvet Du har jo sagt Nej, der ser Du selv, der er altsaa ingen anden Udvej.

Jeg har dem allesammen her i min Taske. . . Der er baade det store Perlehalsbaand med Rubinerne, som jeg arvede efter Moder, og Brillantbesætningen, Du gav mig til Bryllupet og Smaragderne, Claes forærede mig, da vi vare forlovede — Gud ved, hvor han fik Pengene fra, det Skind — og saa Broscher og Armbaand og Ringe, og hvad jeg ellers har. Du ser, jeg har heller ikke mine Øreperler — de er der ogsaa. . . Jeg har lige været henne og ladet det altsammen vurdere . . . der er for Nittentusind . . . troer Du jeg kan laane Titusind?

FRIIS

Der er jo ikke Mening skabt i dette her!

EMILY

Synes Du der er Mening skabt i, at Du nægter os Pengene? Du har To Hundredetusind om Aaret, mindst; deraf bruger Du, vil jeg antage, Tredjedelen. Resten maa Du alt-saa grave ned. For Du har vel ingen hemmelige Udgifter, Papa?

FRIIS

Der er slet ikke Tale om, hvorvidt jeg kan. Naturligvis kan jeg og ... og ... vil jeg, naar det kommer til Stykket.

EMILY

Ho-ho!

FRIIS

sætter sig til Skrivebordet

Men det er Maaden — den aldeles ufor-svarlige Maade, hvorpaa Du og Din ... Din....

EMILY

Min Mand.

FRIIS

... og saa bagefter kommer til mig. Det er sidste Gang, forstaar Du?

EMILY

ligegyldig

Ja—a.

FRIIS

i forbitret Diskant

Uigenkaldelig sidste Gang.

EMILY

Skrig ikke som en Gris, der bliver slagtet.

FRIIS

mat

Der er Anvisningen.

EMILY

Tak Papa . . . læser og vil stikke den i Tasken.

FRIIS

peger paa Tasken

Smykkerne bliver her.

EMILY

Hvad for noget?

FRIIS

De bliver her, siger jeg. Jeg vil dog have nogen Sikkerhed. Claes skal komme her og staa mig til Regnskab. Han skal skrive under . . . I skal begge to skrive under paa, hvad I efterhaanden har faaet . . . saa-længe beholder jeg Smykkerne, som Pant.

EMILY

Du laaner altsaa paa Pant, Papa . . . ja, ja, som Du vil . . . vær's'god, rækker ham Tasken, som Friis letter paa og sætter paa sit Skrivebord — gaar mod Entrédøren. Farvel Pantelaaner Friis.

FRIIS

Farvel, Fru Baronesse.

Emily aabner Døren.

FJORTENDE SCENE

IDA

med en Buket

Her er jeg, er Du færdig Papa? Vognen er nede. God Dag Emily. Kører Du med?

EMILY

Nej Tak, jeg har Forretninger. Storartede Roser. Fra hvem?

IDA

Gæt!

EMILY

Har ikke Tid. Farvel og god Fornøjelse.

Ud.

IDA

Se en Gang, er de ikke smukke?

FRIIS

Jo nyskelige.

IDA

Fra Greven, de kom for et Øjeblik siden.

FRIIS

Fra Greven. Har Du talt med ham?

IDA

Nej, han var der ikke selv.

FRIIS

Han har været hos mig i Dag.

IDA

sagte

Saa?

FRIIS

Kom herhen til mig, mit Barn . . . saadan . . .
stiller hende foran sig mellem sine Knæ hvad troer Du Greven
vilde mig?

IDA

spændt anende

Jeg ved ikke, Papa.

FRIIS

Kan Du ikke gætte? Hvad vilde Du sige til at blive Grevinde Maagenhjelm?

IDA

forskrækket glad

Har han spurgt om det Papa?

FRIIS

Greven har anholdt om Din Haand hos mig. Jeg svarede ham naturligvis, at det i et og alt kom an paa Dig.

IDA

Synes Du det, Papa?

FRIIS

Jeg kan kun dømme om de ydre Sider af Sagen. De Oplysninger og Tilsagn, Greven har givet mig, har . . . de har forekommet mig tilfredsstillende. Jeg har ikke noget imod, at han bliver min Svigersøn.

IDA

Elise og hendes Mand har vist heller ikke noget imod det.

FRIIS

Ja, men Du maa betænke min lille Pige, at det er noget, Du først og fremmest selv maa afgøre. Jeg vilde ønske, Din Moder havde levet, saa kunde Du have raadført Dig med hende. Jeg ved kun, hvad man saadan skal sige ved den Slags Lejligheder . . . Du maa tænke alvorligt over det, min Pige.

IDA

Behøver jeg vel lige strax at svare ja?

FRIIS

Nej slet ikke . . . hvis Greven nu taler med Dig, saa kan Du jo svare, at Du vil betænke Dig.

IDA

Ja, saa vil jeg det, og saa vil jeg tænke rigtig alvorligt over det.

FRIIS

kysser hende

Ja, lov mig det min Pige.

FEMTENDE SCENE

JAKOB

fra Trappen

Naa, kommer I ikke?

FRIIS

Hvad, er Du der?

IDA

Ja, Jakob skal med. Gaa og tag Faders Tøj, Jakob.

JAKOB

ud efter Tøjet i det ydre Kontor

IDA

Du maa ikke skænde paa ham. Han er alligevel saa rar. Og hør Papa, Du skulde give ham lidt Penge. Han fortalte mig før, han ikke havde en eneste Øre. Og det er sandt.

FRIIS

Ja, det vil jeg nok tro.

IDA

Saa giv ham lidt. I Dag skal Du gøre alt, hvad jeg beder Dig om.

JAKOB

med Friis Frakke og Hat, hjælper ham i Frakken, ser paa Hatten:

Hamber Bør. Du skulde se at faa Dig en ordentlig Hat, Gamle!

FRIIS

Synes Du; jeg kan maaske faa en af Dine aflagte, Din Vindspiller?

Hvordan gaar det ellers . . . klarer Du Dig?

JAKOB

Saa smaat.

FRIIS

Din Søster siger, Du har ingen Penge . . .
Se der Slubbert!

Rækker ham en Seddel.

JAKOB

Tak ser paa den en grøn! Hvad gaar der
af ham?

FRIIS

knappende sine Handsker henimod Skrivebordet, hvor Emilys Taske staar

Det er s'gu sandt.

IDA

ved Vinduet

Hvor Vejret dog er storatet. Det var i
Grunden en Skam, vi ikke kom ud at ride i
Stedet for at køre.

FRIIS

Jeg kan jo ikke ride min Pige, før jeg
faar mig et Par ny Sporer.

JAKOB

Har Du da ikke faaet et Par af Emily?
Jeg var med hende i Formiddag og købte
dem . . . Der har Du dem jo, i Tasken, Du
staar med!

FRIIS

I Tasken. Sporer! Aabner Tasken, trækker et Par
Sporer op . . . Ja min Sal . . . den Tyvetøs!

JAKOB

Der faldt et Papir paa Gulvet.

tager det op.

FRIIS

Kom her med det læser De mere kloge
narrer . . . Den Satan!

IDA

Synes Du ikke om dem Papa?

JAKOB

De har været morderlig dyre.

FRIIS

Jo Tak, jeg ved nok, hvad de har
kostet . . . kaster dem paa Bordet . . . Ja lad os nu komme
af Sted aabner for Ida Fru Grevinde!

Ud.

JAKOB

sidst

Naa saaledes dæmpet ja muligvis.

Ud.

Tæppet falder.

TREDJE AKT.

Dekoration som første, Eftermiddagsbelysning.

FRIIS og IDA gaar op og ned ad Gulvet, han med Armen om hendes Liv, hun i Graad lænende Hovedet til hans Skulder. JAKOB sidder paa en Stol med Albuerne paa Knæerne.

De er lige kommet hjem fra Køreturen. Idas Hat og Overtøj ligger henkastet paa en Sofa.

FØRSTE SCENE

FRIIS

Saa, saa, saa, min lille Pige, tag nu ikke saadan paa Veje.

IDA

Aa Papa, jeg er saa fortvivlet. Har jeg da fortjent at blive saadan behandlet?

FRIIS

Ja det var ogsaa skandaløst ... en rigtig infam Historie.

JAKOB

Bare den ikke kommer i Bladene.

FRIIS

Hvorfor skulde den komme i Bladene? Hvad er det for Nonsens? Gaa hellere Din Vej, naar Du kun kan sidde og komme med dumme Bemærkninger.

JAKOB

rejser sig, mod Døren til højre.

FRIIS

Hvor skal Du hen?

JAKOB

Du sagde selv, jeg skulde gaa — saa gaar jeg ... selvfølgelig ... jeg gaar op og sover ... her er ikke morsomt.

ud.

FRIIS

truer

Ja vent . . . til Ida Hør nu min Tøs, hold op at græde og lad os to snakke fornuftigt sammen. Det kan jo være, det ikke er saa slemt. Maaske kan han sige noget til sin Undskyldning.

IDA

Nej jeg vil aldrig mere se ham. Du heller ikke Papa. Lov mig det, hvis han kommer for at tale med Dig, at Du ikke vil tage imod ham. Du skulde strax skrive til ham.

FRIIS

Ja, lad os nu alligevel sunde os paa, hvad vi gør, man skal heller ikke handle overilet.

IDA

Det er stygt af Dig Papa, at Du ikke vil love mig det. Kan Du da slet ikke forstaa, hvad jeg føler?

ANDEN SCENE

EMILY

fra Entréen

Hvad er her i Vejen? Hvorfor græder Ida?

FRIIS

Hun har haft en ubehagelig Oplevelse i
Dag, da vi var ude at køre.

EMILY

Hvad vil det sige?

FRIIS

Højst ubehagelig . . . for os med . . . for
hele Familien.

EMILY

Men fortæl mig da, hvad det er.

FRIIS

Lad Ida selv fortælle Dig det, og tal Du
med hende. Du kan maaske bedre trøste

hende end jeg . . . Jeg maa desuden nødvendigvis et Øjeblik hen paa Kontoret . . . for sig der har man formodentlig ogsaa Ubehageligheder. Betro Dig til Din Søster, Ida og hør, hvad hun siger! Til Emily Se at faa hende til at tage sig i det. mod Døren.

Farvel saalænge . . . Du bliver vel til Middag! ud.

TREDJE SCENE

EMILY

Hvad er der lille Ida . . . hvorfor er Du saa bedrøvet?

IDA

Fordi jeg er saa ulykkelig.

EMILY

Men Du maa fortælle mig Grunden, ellers kan jeg jo ikke hjælpe Dig.

IDA

Det kan Du alligevel ikke. Hvad bryder Du Dig desuden om mig? Det er der jo ingen af Jer allesammen, der rigtig gør.

EMILY

Det har Du ikke Lov til at sige. Det mener Du heller ikke, vel! Har jeg ikke altid været Dig en god Søster?

IDA

Aa ja, saamænd. Du har aldrig gjort mig Fortræd; men jeg har heller aldrig mærket, Du holdt videre af mig

EMILY

Det gør jeg alligevel. Det skal Du nok faa at mærke, hvis det gælder kysser hende. Fortæl mig saa, hvad der er sket, da I var ude at køre.

IDA

Ja, jeg kan gerne fortælle Dig det; men jeg vil ikke have, Du siger det igen, hverken

til Claes eller til nogen af de andre. Jeg vil ikke mere have talt om det, naar jeg har sagt det til Dig.

EMILY

Jeg skal nok tie stille.

IDA

Hør saa da ... Greven ...

EMILY

Er det Greven, der har gjort Dig Sorg?

IDA

Nej, Du maa ikke spørge ...

Greven har jo hele Sommeren gjort Kur til mig ... det ved Du vel nok ... Han har paa alle Maader søgt at lade mig forstaa, at han var indtaget i mig, og i Gaar ved Selskabet — jeg havde ikke truffet ham, siden vi flyttede ind — sagde han det omtrent saa tydeligt, som han kunde, uden ligefrem at fri til mig. Saa i Formiddag fik jeg den Buket

sendende fra ham, Du saa paa Kontoret hos Papa, og da Du var gaaet, fortalte Papa mig, at han havde været hos ham og bedt om Papas Samtykke. Papa havde svaret, at han ikke havde noget imod det, men det maatte komme an paa mig selv. Og jeg sagde til Papa, at jeg først vilde betænke mig alvorligt, inden jeg sagde ja. Men jeg vil ærlig sige Dig, at det vist kun var noget, jeg bildte mig ind, for hvis han var kommen i det samme og havde spurgt mig, saa troer jeg, jeg havde sagt ja, uden at betænke mig.

EMILY

Synes Du da virkelig om ham?

IDA

Det er svært for mig at svare paa, efter hvad der er sket siden. Men den Gang gjorde jeg det, i al Fald, naar jeg saa ham og talte med ham . . . saa syntes jeg, han var fin og smuk og elskværdig. Men naar jeg var alene og tænkte paa ham, saa syntes jeg tit, jeg slet ikke kendte ham, at han i Grunden var

et ganske fremmed Menneske. Det tænkte jeg ogsaa paa, mens vi kørte, og jeg sad og ønskede, jeg havde et eneste Menneske, som oprigtig vilde raade mig, hvad jeg skulde gøre. Jeg kom til at føle mig saa forfærdelig alene . . . jeg mærkede, hvad det vilde sige, at jeg ikke havde nogen Moder. Jeg syntes, I allesammen stod mig saa fjærnt, baade Papa og Elise og Du, at I hver havde sit, og at det ikke kunde nytte, jeg vilde betro mig til nogen af Jer. Jeg begyndte at spørge Papa om Mo'er, om han og hun havde holdt meget af hinanden og om de havde kendt hinanden længe, før de blev forlovede . . . Men Papa forstod vist ikke, hvad jeg mente, for han svarede ganske ligegyldigt, og tilsidst blev jeg nervøs og bedrøvet af at sidde og tænke.

EMILY

Stakkels lille Pus!

IDA

med Graad i Stønnen

Jeg maatte ligefrem sidde og beherske mig for ikke at komme til at græde. Baade

Papa og Jakob spurgte, hvad der var i Vejen med mig. Jeg havde været saa glad, da vi kørte ud. Men jeg kunde ikke sige, hvad det var, det var ligesom jeg havde en daarlig Samvittighed, jeg følte hele Tiden saadan et Tryk over mig, som om der forestod mig noget rigtig uhyggeligt . . . og saa kom vi til Charlottenlund

- lægger sig grædende ind til Søsteren med Hovedet i hendes Skød.

EMILY

kærtegner hende

Og hvad skete saa i Charlottenlund . . . mødte I Greven?

IDA

rejser Hovedet

Ja . . . nej ikke strax. Da vi drejede ind ad Leddet, gik der noget i Stykker ved den ene Skagle, og Jens Peter maatte køre op til Stalden for at faa det gjort i Stand. Jakob fulgte med Vognen, men Papa og jeg stod ud og gik ind i Restaurationshaven, den Du ved nok, lige ved Vejen. Papa vilde absolut have, jeg skulde drikke et Glas Portvin for at lives op. Ligesom vi havde sat os ved et Bord i

et af Lysthusene, kom Greven ud inde fra Restaurationen. Han saa' os ikke og vilde gaa forbi, men Papa kaldte paa ham, og saa kom han hen. Jeg kunde strax se, det var ham ubehageligt at træffe os. Han kom til at se saa flov ud og begyndte at tale saa løjerlig sagte . . . Jeg blev ogsaa selv flov, og ærgrede mig over, at Papa havde kaldt paa ham. Han talte heller ikke til mig, men snakkede bare om Vejret og fortalte, at han var taget ud med et Par Venner for at bade, og at de spiste Frokost inde i Restaurationen. Jeg ønskede bare, han vilde gaa ind til sine Venner igen, eller at Papa vilde sige Farvel, saa vi kunde gaa, men saa fandt Papa pludselig paa at gaa hen for at kalde paa Jakob, og lod mig være alene med ham. Synes Du nu ikke, det var frygtelig hensynsløst af Papa?

EMILY

Ja temmelig tankeløst i hvert Fald, men hvad saa?

IDA

Jeg blev i den Grad uhyggelig til Mode, da Papa var borte, at jeg var lige ved at

raabe efter ham. Kald paa ham, kald paa ham, blev det ved at sige indeni mig. Men jeg kunde ikke. Saa begyndte Greven at tale til mig. Han takkede mig, fordi jeg havde villet modtage hans Blomster og sagde, at det glædede ham at se, jeg havde dem med . . . og det blev han ved at gentage den ene Gang efter den anden, aldeles meningsløst. Saa var der pludselig noget, der fik mig til at slaa Øjnene op, og jeg saa En staa henne i Døren til Restaurationen og se paa os.

EMILY

Hvilken En?

IDA

En . . . et Kvindemenneske!

EMILY

En Sangerinde?

IDA

Nej . . . det ved jeg ikke, hun saa for Resten temmelig flot ud, ikke egentlig simpel, men saadan . . .

EMILY

Tvivlsom?

IDA

Ja . . . hun havde en ganske lille Hat med lange Baand og lyst Haar og nogle ækle, stikkende Øjne. Hun stod med sin Parasol under Armen og trak sine Handsker paa. Handskeknapperen holdt hun mellem Tænderne. Jeg troer ikke, hun strax havde set mig, for jeg sad lidt tilbage i Lysthuset og Greven stod op med Ryggen til hende og skjulte mig. Men pludselig tog hun Handskeknapperen ud af Munden og sagde højt: Alex, jeg venter, kom nu! Greven drejede rundt som en Top og blev ganske gul i Ansigtet, og i det samme gik hun hurtig ned ad Trappen og lige hen til os. Da hun saa' mig, stillede hun sig op og stirrede mig et Øjeblik ind i Ansigtet. Saa vendte hun sig til Greven og sagde med optrukken Mund: Undskyld, jeg vidste ikke, Du holdt Stævnemøde, maalte mig fra øverst til nederst, og drejede sig om paa Hælen med en modbydelig fræk Latter.

Det hele varede kun et Nu, forstaar Du, men Du aner ikke, hvad jeg udstod. Du maa slet ikke tro, jeg var bange . . . jeg kunde have slaaet hende, hvis hun var kommet mig et Skridt nærmere. Men i det samme hun havde vendt sig om, og jeg saa' Grevens fordrejede Smil hen paa mig, saa løb jeg lige saa hurtig jeg kunde udenom Bordet og ud gennem Laagen og lige i Armene paa Papa. Men saa var det forbi med mig. Jeg kom voldsomt til at græde, og de kunde naturligvis ikke forstaa, hvad der var i Vejen. Jeg forlangte bare at komme hjem. Vognen blev slaaet op og jeg græd hele Vejen og fortalte først lidt efter lidt Papa, hvad der var sket. Aa, jeg synes det hele er saa modbydeligt at tænke paa, jeg ønsker kun, det aldrig mere maa blive nævnt.

EMILY

Holdt Du af ham Ida?

IDA
hæftig

Nej, jeg har ikke et Øjeblik holdt virkelig af ham; det føler jeg altfor godt nu. Men

jeg har faaet saadan en Angst over mig . . .
 jeg skammer mig over mig selv. Jeg synes,
 det er saadan en Ydmygelse for mig, det lave
 og lumpne, jeg har været lige ved at kaste
 mig hen til. Og saa synes jeg ogsaa, jeg har
 gaaet saa forladt og forraadt omkring i al
 denne Tid. Ikke én af Jer har tænkt paa at
 sige mig, den yngste og den lille, et kærligt
 eller fornuftigt Ord. I har snarere allesammen
 været opsat paa at støde mig ud i det. Ja,
 selv nu troer jeg i Grunden, Papa helst saa',
 jeg skulde lade som ingenting. Han vilde
 ikke love mig at nægte at tage imod Greven
 og talte om at sunde sig paa det.

EMILY

Det skal der ikke blive noget af.

IDA

Ja, kommer han her, gaar jeg øjeblikkelig
 ud af Huset.

EMILY

Du kan være rolig, jeg skal hjælpe Dig.
 Og glem saa, jeg ikke altid har været imod

Dig, som en stor Søster skulde. Fra nu skal det nok blive anderledes.

IDA

Du er sød Emily, og jeg troer ogsaa Du holder af mig . . . Ved Du, hvad jeg havde saadan Lyst til? . . . Til at komme nogen Tid bort herfra. . . . lidt over til Dig, eller ud at rejse.

EMILY

Det sad jeg netop og tænkte paa. Maaske rejser Claes og jeg nu en lille Tur til Paris . . . Havde Du Lyst til det?

IDA

Ja, troer Du, Du kan skaffe mig Lov?

EMILY

Vi skal se ad. Gaa nu ind og bad Dine Øjne og hvil Dig lidt, saa skal jeg imens tale med Papa.

IDA

mod Døren

Tak Emily!

FJERDE SCENE

VALDEMAR

fra Entréen, alvorlig

God Dag!

EMILY

God Dag, Valdemar!

IDA

God Dag, Valdemar!

VALDEMAR

Hvor Du ser forgrædt ud. Jeg kender forresten Din Sorg. Jakob har fortalt mig, hvad der er passeret. Det gør mig ondt for Dig.

IDA

Det er smukt af Dig at skænke mig Din Medlidenhed.

VALDEMAR

Den er maaske overflødig . . . Du har maaske taget Dit Parti alligevel Det er vist ogsaa det fornuftigste. Jeg ser heller ikke, at den Historie gør noget fra eller til.

IDA

Du skulde ikke haane mig Valdemar . . .
Du skulde være den sidste.

brister i Graad og gaar ud.

FEMTE SCENE

EMILY

Skam Dig Valdemar, hvor kan Du nænne det?

VALDEMAR

Nænne . . . jeg siger, hvad jeg føler. Det kender jeg vel Ida nok til at have Lov til, og

hun er vel stor nok til at høre det. Det var bittert sagt, men jeg føler ogsaa bittert overfor hele den Komædie, der er blevet opført her med Ida, og som i Dag har faaet saa værdig en Afslutning, eller Begyndelse bliver det vel snarere . . .

Er Onkel hjemme . . . jeg er kommen for at træffe ham?

EMILY

Du træffer ham paa Kontoret . . . han er lige gaaet derhen.

VALDEMAR

Jeg har en Nyhed at bringe . . . men nu har han vel sagtens faaet den at vide.

EMILY

Hvad er det for en Nyhed?

VALDEMAR

Ikke nogen behagelig. Ladoga, Selskabets ny Damper er nok forlist under Bornholm paa

Vejen hertil fra Rusland. Jeg hørte det i dette Øjeblik af en Kammerat, som kom fra Toldboden. Besætningen er reddet, men Skib og Ladning tabt.

EMILY

Troer Du, det har noget at betyde for Papa?

VALDEMAR

Nej. Kun forsaavidt, at det naturligvis betyder et Tab for Selskabet. Aktierne vil rimeligvis gaa en Del ned.

Jeg troer dog, jeg vil gaa hen og høre, om Onkel ved det.

mod Døren.

EMILY

Et Ord først Valdemar. Kommer Du her til Middag?

VALDEMAR

Jeg tænker det.

EMILY

Saa skal Du love mig at være god imod Ida . . . hun er skræmt og bedrøvet.

VALDEMAR

Det er svært, saa Du pludselig tager Dig af Ida.

EMILY

Synes Du ikke, hun trænger til det. Hvorfor vil Du gøre Dig saa haard? Husk hun er en lille Pige?

VALDEMAR

Som græder i Dag og ler i Morgen, naar Greven kommer og trøster hende. Hun trænger vist ikke til min Trøst.

EMILY

Du maa ikke blive ved at tale saadan. Maagenhjelm sætter ikke sin Fod her mere, og Ida har ikke et Øjeblik for Alvor brudt sig om ham. Det har været af Forfængelighed og Tankeløshed, at hun har taget imod hans Kur, og saa fordi Ingen talte fornuftigt med hende. Vi har allesammen vor Skyld i hvad

der er sket. Du har ogsaa Din Part af Skylden. Den skulde Du oprette.

VALDEMAR

Min Part — saa?

EMILY

Du har selv sagt mig, Du holdt af hende . . . Den man holder af, lader man ikke gaa i Fare og i Blinde. Man værner og leder hende lægger Hænderne paa hans Skuldre se mig i Øjnene! Du holder jo af hende, Du holder jo af hende Valdemar . . . hvorfor siger Du hende ikke, hvad Du føler?

VALDEMAR

Fordi . . . jeg nu har besluttet at rejse.

EMILY

Uden at give hende et Ord? . . . Ja, jeg trænger mig ind paa Dig. . . . Vil Du virkelig rejse uden at tale ud med Ida?

VALDEMAR

Du synes maaske, Øjeblikket er særlig passende?

EMILY

Ethvert Øjeblik er passende til at vise, at man har Hjærte. . . . kysser ham paa Panden og skyder ham ud Gaa nu, hvor Du skal, og kom igen som en god Dreng.

VALDEMAR

bevæget

Jeg skal prøve ad. —

ud.

 SJETTE SCENE

EMILY

Det lader nok til, at jeg i Dag maa spille den gamle for Ungerne, samler Idas Tøj og ringer paa Pigen og lader hende bære det ud . . . De to stridige og ufornuftige Unger.

SYVENDE SCENE

ELISE

fra Entréen

God Dag — er Papa hjemme?

EMILY

Nej, han er paa Kontoret.

ELISE

Naa, saa træffer da William ham. Vi gik hver sit Sted for at være sikre til Pigen, rækker hende sin Hat og Overstykke hæng ogsaa mit ud, Marie ...
Hvor er Ida?

EMILY

Paa sit Værelse. Hun er ikke rigtig vel.

ELISE

Nej, jeg kan tænke det, stakkels Barn. Du ved vel, hvad der er passeret i Formiddag?

EMILY

Jo Tak, det er en smuk Historie.

ELISE

Rasende pinlig . . . netop som al Ting
tegnede saa lykkeligt for vor kære Ida.

EMILY

Aa, i den Henseende finder jeg nu ikke
Ulykken saa forfærdelig.

ELISE

Nej, det vil jeg da heller ikke haabe.

EMILY

Men hvor ved Du det egentlig fra?

ELISE

Fra Greven. Han kom hjem til os lige
efter . . . efter Optrinet og fortalte os det hele.
Vi har jo ogsaa hele Tiden været hans fortrolige.

EMILY

Til hvilken af Siderne?

ELISE

Hvad mener Du, jeg forstaar ikke?

EMILY

Aa ingenting, bliv ved med, hvad Du vilde sige.

ELISE

Han var aldeles sønderknust, som ramt af et Slag, forsikrer jeg Dig. Taarerne sitrede ham bogstavelig i Øjnene ... I saadan et Øjeblik ser man i Grunden rigtig, hvad et Menneske indeholder ... Han har Hjærte.

EMILY

Det lader til det ... ret rummeligt ovenikøbet.

ELISE

Jeg mærker, Du er som sædvanlig ikke til at tale med, saa snart det drejer sig om

noget alvorligt. Jeg havde dog troet, at naar det gjaldt en Søsters Fremtid.

EMILY

Jeg er meget alvorlig . . . lad mig kun høre videre om Grevens Fortvivlelse.

ELISE

Han bad os da saa indstændigt, om vi strax vilde gaa til Papa og forklare, hvordan det hele er gaaet til. Han har virkelig ikke megen Skyld, naar man vil se Sagen retfærdigt. Vedkommende Person . . .

EMILY

Hans gamle Kæreste.

ELISE

Han nægter aldeles ikke, der har bestaaet en Forbindelse.

EMILY

Dog ikke.

ELISE

Men han har for flere Maaneder siden, strax da han begyndte at komme her i Huset, trukket sig tilbage.

EMILY

Han er imidlertid blevet set sammen med hende i Vogn paa Strandvejen forleden Aften.

ELISE

Det troer jeg ikke, det maa være en Fejltagelse.

EMILY

Ja, det har maaske været en anden.

ELISE

Emily, Du har ikke Lov til at tale saadan om Greven. Han har givet mig sit Æresord.

EMILY

Bevares, pas endelig godt paa det. Naa, det er heller ikke værd at fortabe sig i

Enkeltheder. Lad os gaa videre i den pikante lille Historie. Du slap ved vedkommende Person.

ELISE

Hun har i den senere Tid uafbrudt paa den mest paatrængende Maade forfulgt ham . . . passet ham op og skrevet Breve, og nu skrev hun sidst og truede med grande scandale, hvis hun ikke kom til at tale med ham . . . Ja hvad skulde han saa gøre?

EMILY

Nej, stakkels Fyr . . . han var jo nødt til at tage i Skoven med hende.

ELISE

Han havde med Vilje valgt det Mødested udenfor Byen . . . og saa skulde det netop træffe saa rasende uheldigt Emily trækker paa Skuldren . . . Jeg haaber da ogsaa at Papa, naar han faar Sagen forklaret fornuftigt . . . og Ida . . .

EMILY

Hvad Papa gør, ved jeg ikke. Men Ida vil hverken eje eller have ham.

ELISE

Aa, naar man taler med hende, og hun faar tænkt sig om.

EMILY

Hun skal heller ikke faa ham. Det svarer jeg for.

ELISE

Saa Du vil paavirke hende . . . det er Dig der vil forstyrre Partiet. Ja, jeg har nok hele Tiden mærket, Du har været imod Greven. Jeg begynder ogsaa at forstaa det. Skulde det mon ikke være fordi han er finere end Din Mand . . . Du vil helst være den eneste adelige . . . det er derfor Du ikke vil have ham ind i Familien.

EMILY

Du ræsonnerer med fuldendt Noblesse . . .
Skade, Du ikke selv kan faa Greven . . . Kan
for Resten ikke Du og William blive enige
om at lade Jer skille, siden I er lige opsatte
paa at faa ham ind i Familien?

ELISE

Nu gaar Din Uforskammethed over Grænsen.

EMILY

Du kunde lade være at tirre mig. Du
ved, jeg er hensynsløs.

ELISE

At man skal lade sig fornærme saa grovt . . .
af en af sine allernærmeste.

græder.

EMILY

Bliv bare ikke hysterisk min Pige, Du
ved nok, jeg kender Dig, og med mig kommer
Du ingen Vegne.

ELISE

rasende

Nej, det skal sandelig fatter sig ... der kommer
Papa og William, saa faar Piben en anden
Lyd ...

EMILY

Muligvis, som Jakob siger — men det
bliver ikke mig, som kommer til at danse.

 OTTENDE SCENE

FRIIS

med Randall fra Entréen

Her sidder I ... hvor er Ida?

EMILY

Paa sit Værelse. Hun vilde være lidt i Ro.

FRIIS

Talte Du saa med hende?

EMILY

Ja, hun fortalte mig det hele.

FRIIS

Blev saa Humøret bedre?

EMILY

Nej, hun er meget bedrøvet.

FRIIS

Det kan man naturligvis nok forstaa . . . det har ogsaa forstemt mig. Jeg har selv været meget forstemt over den Historie. . . . Men alligevel, ved roligere Eftertanke . . . efter den Forklaring, William har bragt mig fra Greven, saa finder jeg dog, det for en stor Del lader sig undskylde.

ELISE

Det finder jeg virkelig ogsaa . . . fuldstændigt.

WILLIAM

Greven er en galant Mand. At han har havt sine smaa Svagheder, har vi jo vidst alle. Men som Mand af Ære, har han i Dag givet Idas Fader sit Ord paa, at alt af den Slags var forbi. . . .

FRIIS

Ja, det har han.

EMILY

Og det Ord synes I han har holdt?

ELISE

Hvad der er sket i Dag kan man slet ikke regne.

WILLIAM

Nej, det var jo netop for . . .

EMILY

For at holde sit Ord . . .

WILLIAM

Undskyld . . . for definitivt at afbryde det meget omtalte Forhold at han havde denne Sammenkomst med vedkommende. At den skulde faa saa ubehagelige Følger, kunde han dog ikke ane. Det var alene et Spil af Tilfældet, af Skæbnen, om man vil, som man dog virkelig ikke med Rette kan bebrejde Greven.

ELISE

Paa ingen Maade!

EMILY

Ja, jeg troer nu, I kan spare Jer alt Forsvar og Forklaring. Ida har bestemt erklæret, at hun ikke mere vil høre Tale om ham.

ELISE

Det siger hun nu.

WILLIAM

Det forstaar sig, at en ung Pige, som er ubekendt med Livet, at en Scene, som den stedfundne, maa have gjort et pinligt Indtryk paa hendes Følelse . . . men naar man forestiller hende Sagen fornuftigt . . .

ELISE

Det er blot det, det kommer an paa. Hun maa bringes til at indse, at det først og fremmest gælder om, strax at slaa al Sladder ned.

WILLIAM

Det kan desværre næppe forhindres, at Historien kommer ud; men det kan forhindres, at den faar de ubehageligste Følger. Det har allerede i længere Tid været omtalt som en given Sag, at der forestod et Parti. Skulde nu dette Parti, paa Grund af denne Historie, ikke komme i Stand, saa vil Ida let komme til at staa som den, der uforsigtig har modtaget en Kur, der ikke var hende værdig, og

det vil falde tilbage paa hele Familien, som den, der ikke har raadet hende bedre.

ELISE

Fuldstændig korrekt, hvad William siger. Det vil falde tilbage paa os alle. Det eneste rigtige vil derfor være komplet at ignorere det forefaldne og snarest muligt deklarerere Forlovelsen.

FRIIS

Ja, det troer jeg s'gu ogsaa vil være det rigtigste.

EMILY

I vil altsaa ligefrem tvinge hende?

ELISE

Hvem taler om at tvinge!

FRIIS

Hvem taler om at tvinge!

WILLIAM

Nej, naturligvis, der skal blot tales fornuftigt med Ida, saa vil hun selv indse det bedste. Det er der slet ikke Spørgsmaal om.

EMILY

Ja, jeg tvivler aldeles ikke om, at det kunde lykkes Jer at paavirke hende paa en eller anden Maade. Men hun skal hverken trues eller lokkes, saalænge jeg har et Ord at sige. Hun har betroet sig til mig . . . hun har aldrig for Alvor brudt sig om Greven, og han skal aldrig faa hende.

ELISE

Du tiltager Dig en besynderlig Myndighed i denne Sag.

WILLIAM

Du glemmer, kære Svigerinde, at det til syvende og sidst hverken er Dig eller os, det kommer an paa. Det er udelukkende en Sag mellem Greven og Ida selv. . . . Jeg siger,

lad Greven komme til at tale med hende,
saa vil alting klare sig.

FRIIS

Det siger jeg ogsaa. Lad dem selv afgøre det med hinanden. . . . Det kommer aldeles ikke os andre ved.

EMILY

vil afbryde

Ja . . .

NIENDE SCENE

ANDERSEN

med et Kort

Greven Maagenhjelm spørger om Herskabet tager imod?

FRIIS

forbløffet

Greven!

EMILY

Er han fræk nok til at komme her?

WILLIAM

Ja, undskyld, det er nærmest paa min Foranledning. Da Greven før var hjemme hos os for at søge Raad, blev vi enige om, at det baade var det fornuftigste og det mest gentlemanlike, at han selv kom og talte sin Sag. Alice og jeg gik da først for at forklare det fornødne og spare begge Parter for en ubehagelig Indledning. . . . Det er derfor Greven nu kommer.

FRIIS

Ja saa, til Tjeneren ja, bed saa Greven.

EMILY

højt

Nej, holdt . . . vil De bringe Greven . . .

WILLIAM

Hys . . . tal dog ikke saa højt!

EMILY

Lad ham kun høre . . . det bryder jeg mig ikke om. . . Vil De bringe Greven hans Kort tilbage, og sige fra mig, at der tages ikke imod.

ELISE

Nej, det er for galt!

EMILY

Har De forstaaet . . . gør som jeg siger.

Tjeneren gaar.

TIENDE SCENE

ELISE

Taaler Du det, Papa!

WILLIAM

En utrolig Anmasselse, maa jeg sige.

EMILY

Men er I da ravruskende gale, alle tre?
Hvem handler I om her? Er det Ida? Du
blander nok Dine Døtre og Dine Spekulationer
sammen, Papa!

FRIIS

Hvad gør jeg . . . hvadbehager?

WILLIAM

Nej, fy dog, hvor kan man tale saadan
til sin egen Fader!

ELISE

Hun mener vist omvendt for sit eget
Vedkommende. . . .

EMILY

Aa, I to Træpinde! Jer ved jeg godt,
det ikke nytter at tale til. For Jer er der
ingen Skade sket. I passer til hinanden og
til Jeres Liv, I har hverken for meget Hjærte

eller Forstand. Kom man til Jer eller Jeres Lige og sagde: Se her er en ung Pige, som man vil give til en Mand, der samme Dag, han frier til hendes Penge, byder hende den Haan, at vise sig offentlig med sin Elskerinde, saa vilde I slaa Hænderne sammen og løfte Jeres dydige Blikke og udraabe: Sligt sker aldrig herhjemme hos os. Det kan maaske foregaa i Paris eller i de daarlige moderne Romaner . . . , i Danmark gifter man sig kun af Kærlighed. Men naar det er Jeres egen Søster, der er Tale om, og naar Partiet, det gælder, kan kaste Glans over Jeres snobbede Forfængelighed, saa hedder det sig: Bevares! Greven er en galant Mand. Han har sine smaa Svagheder, som vi alle kender. Men lad der for al Ting ikke ske Skandale, lad Familien for Guds Skyld ikke blive kompromitteret . . . lad dem jo før jo heller faa hinanden.

Ja, I kan være ganske glade for, at den Skandale, Jeres Familiekærlighed er saa angst for, at I ikke har faaet den at føle med mig. Hvem var det, som fik mig gift, da jeg var en uvidende og letsindig tyveaars Pige? Det

var vist ikke Jeres Skyld, at jeg tilfældigvis fik en Mand, som med alle sine Fejl dog har Gemyt og som i hvert Fald har været ærlig imod mig. Derfor har jeg ogsaa været ærlig mod ham.

Jeg har taget mit Parti, ogsaa fordi jeg i visse Henseender maaske er af et temmelig fordringsløst Temperament. Jeg troer ikke, jeg nogensinde bryder ud. — Til Gengæld lever jeg ogsaa, som jeg gør, bruger Penge, som jeg gør, og siger min Mening saa hensynsløst som jeg gør. Men Ida skal der ikke blive spillet Hazard med, som der er blevet med mig.

ud til venstre.

Kort Taushed.

ELLEVTE SCENE

ELISE

rejser sig

Ja, saa lad os gaa . . . kom, William!

WILLIAM

rejser sig

Farvel Svigerfader!

FRIIS

op

Hvad, vil I af Sted!

ELISE

Skulde jeg maaske blive her, naar Du rolig sidder og hører paa, at Emily overøser min Mand og mig med Forhaanelser.

FRIIS

Der var jo ingen andre, der hørte det . . .

ELISE

Der er dog Grænser for, hvad man lader sig byde, ogsaa af sin Familie.

FRIIS

Hvad vil Du ha' jeg skulde sige. . . . Det var jo ikke mulig at komme til Orde. Og saa

klædte det hende saa brillant, da hun blev rigtig gal i Kardusen. Jeg nænnede s'gu ikke at afbryde hende. Det kom ligefrem glimrende en Gang imellem . . . ikke William? Pokker til Fruentimmer, ren Fornøjelse at sidde og lade hende give sig en Overhaling.

ELISE

Ja, der har vi det. Altid har det været saadan her i Hjemmet. Lige fra hun var lille, har Emily kunnet tillade sig at sige og gøre, hvad hun fandt for godt. Altid fik hun Ret og blev beundret og smigret, mens jeg derimod, som kun stræbte at gøre min Pligt . . .

FRIIS

Ja, ja, min Pige, Du ved nok, det er nu en Gang saaledes, at Dyden maa søge sin Løn hos sig selv.

WILLIAM

Du har Din gode Samvittighed, min Ven.

ELISE

Det ved jeg, jeg har . . . og min gode, kærlige Mand, tager hans Haand som forstaar mig og holder af mig. Vi lever ikke paa Zigeuner-manér . . . vi skylder Ingen noget, vi gør kun, hvad alle hæderlige Folk synes er Ret og rigtigt, og søger at vinde alle ordentlige Menneskers Agtelse. Og skal vi kaldes Snobber for det, saa er vi stolte af at være det. . . .

WILLIAM

Ja, det er vi.

ELISE

Det kan Du hilse Emily og sige hende fra mig.

FRIIS

Tak, det skal jeg.

ELISE

Men Du, Papa, Du er i Grunden en Pjalt!

FRIIS

Naa, skal Du nu ogsaa skælde mig ud!

ELISE

Du har ingen rigtig Karakter. Du bryder Dig aldrig om at holde noget fast Standpunkt. Blot Du kan faa Lejlighed til at vise Dig overlegen, er Du ligeglad, om Du hvert Øjeblik skal skifte Mening.

FRIIS

Ja, saadan er vi nu en Gang, vi Københavnere. Men lad os bare sige hinanden Sandheden.

ELISE

Og lad os saa gaa, William. Jeg længes efter mit eget, hyggelige Hjem, og mine søde Børn. De ved jeg, holder af mig.

FRIIS

Saa længe det varer. . . .

ELISE

Hvad mener Du, Papa?

FRIIS

Ingenting . . . jeg mener bare, at I hellere skulde blive her til Middag . . . saa sender vi Bud efter de søde Børn til Desserten. Lad os blive sammen allesammen og ende Dagen i Fred. I véd, jeg hader saadan Splid i Familien. Lad Ida betænke sig og bestemme sig, som hun synes . . . men lad os fremfor alt faa Fred det ringer . . . Saa, hvem er nu det?

TOLVTE SCENE

ANDERSEN

Grosserer Ludwig ønsker at tale med Direktøren.

FRIIS

Ludwig, ham vil jeg ikke tale med nu.
Sig ham, han kan søge mig paa Kontoret i Morgen.

ANDERSEN

ud — højrøstet Tale i Entréen — ind igen

Grossereren beder sige, han har søgt
Direktøren paa Kontoret. Der var blevet
svaret, at Direktøren var hjemme. Han maatte
nødvendigvis tale med Direktøren.

FRIIS

Vil De sige, som før, at jeg ikke træffes
før i Morgen.

ANDERSEN

Jeg troer ikke, jeg faar Grossereren til at
gaa. Grossereren var meget indtrængende.

FRIIS

Jeg troer Fanden plager ham til de andre
aa, gaa et Øjeblik ind og vent saa længe. . . .

følger dem hen til venstre Jeg skal dog vise den Fyr
lukker Portiøren efter dem bed ham saa komme.

Andersen ud.

TRETTENDE SCENE

LUDWIG

God Dag, Hr. Direktør. Jeg kommer
nok til Ulejlighed!

FRIIS

Hvorfor kommer De saa, naar De vidste det?

LUDWIG

Fordi jeg har en Nyhed at bringe Dem.

FRIIS

Ja saa.

LUDWIG

Dampskibet Ladoga er forlist.

FRIIS

Tak, det ved jeg.

LUDWIG

Ja, De vidste det nok allerede i Formiddags.

FRIIS

Hvad skal det sige!

LUDWIG

Den Gang De solgte mig Østaktierne.

FRIIS

Og hvoraf tillader De Dem at formode det?

LUDWIG

Det er ikke nogen Formodning, det er Vished. Der kom Bureautelegram ved Børsens

Slutning. Aktierne faldt øjeblikkelig. Men De havde faaet Privattelegram en Time forinden, lige førend De solgte til mig.

FRIIS

De lader til at være fint underrettet.

LUDWIG

Jeg er ogsaa underrettet fra Deres eget fine Kontor. Det er Deres ny Volontør, Hr. v. Schildpadde, som har været meddelsom. Han har ikke kunnet modstaa at gøre sig interessant med sine første Handelserfaringer.

FRIIS

Der stod ikke noget afgørende i det Telegram.

LUDWIG

Nok for Dem til at sælge. Men den gaar ikke med mig, Hr. Direktør, forstaar De, den gaar ikke med mig!

FRIIS

Maa jeg bede Dem ikke raabe saadan op.

LUDWIG

Nu er det mig, der sidder med Kortene.

FRIIS

De mener Aktierne.

LUDWIG

Vil De nu give mig Deres Datter?

FRIIS

Er De blevet forrykt?

LUDWIG

Saa vil jeg have mine Penge tilbage.
Her er Deres Aktier! kaster en Pakke Papirer paa Bordet
Vil De give mig mine Penge tilbage, ja eller nej?

FRIIS

Nej!

LUDWIG

Saa kalder jeg Dem en Kæltring, Direktør
Friis!

FRIIS

Hvad siger De! Vil De nu øjeblikkelig
se, De kommer af Sted. Øjeblikkelig ... herut...
imod ham.

LUDWIG

Jeg skal gøre Skandale. Jeg skal gøre
Dem umulig paa Børsen.

FRIIS

trænger ham mod Døren

Herut med Dem, herut, herut!

LUDWIG

baglænds

Kæltring ... hører De, Kæltring!

FJORTENDE SCENE

CLAES

fra Entréen

Hvad står på?

LUDWIG

De kommer belejlig til at høre, at jeg kalder Deres Svigerfader en Kæltring.

CLAES

Nej, det skall ni akta er för at säga, Hr. Ludwig. Det kan bli mycket obehagligt för er til Friis Skall jag kasta den der figuren genom dörren eller genom fönstret, svärfar?

FRIIS

Aa, lad ham gaa Pokker i Vold.... Tag Deres Papirer med, De!

LUDWIG

Nej, jeg tager ikke Aktierne, Hr. Friis, jeg har sagt Dem, den gaar ikke med mig.

CLAES

Aktier? Hvad är det för aktier?

LUDWIG

Det er 100 Aktier i Dampskibsselskabet »Østen«, som Hr. Friis solgte mig i Middags, efter at han privat havde faaet Underretning om, at Selskabets bedste Skib var forlist.

CLAES

Det var bra, det.

LUDWIG

Saa Friherren synes, det var en nobel Forretning?

CLAES

Ja, jag förstår mig inte på affärer. Men ni vill således sälja de här aktierna?

LUDWIG

Jeg vil have mine Penge tilbage.

CLAES

Ni vill således sälja dem? Hur mycket kosta de?

LUDWIG

Titusind Kroner.

FRIIS

Nej, det er for galt. Han vil ovenikøbet tjene!

CLAES

Förlåt, svärfar, jag har lust på att köpa de här aktierna. Se nu här, Hr. Ludwig . . . tager sin Tegnebog op här är anvisning på tio tusen kronor utställd af min svärfar. Nu äro aktierna mina?

LUDWIG

læser Anvisningen

All right. Ja, saa siger jeg Tak. Jeg mente naturligvis ikke . . .

CLAES

Adjö med er!

Ludwig ud.

FEMTENDE SCENE

CLAES

Se så, svärfar, nu har jag blifvit aktie-ägare.

FRIIS

Ja, det var en fed Handel.

CLAES

Det hoppas jag. Jag tror att de här aktierna komma att stiga, och då säljer jag dem till dig, svärfar. . . .

EMILY

i Døren

Naa, er Du kommen, Claes. . . . Var det Ludwig, der raabte saa højt før? Hvad var paa Færde?

FRIIS

Aa, han var gal.

EMILY

Han havde maaske været mellem de mindre kloge?

FRIIS

Maaske . . . maa jeg for Resten takke Dig for Sporerne. Men jeg troer jeg overlader dem til Claes. Han er blevet Aktierytter.

EMILY

ler

Kom nu ind til os andre. Vi drikker Eftermiddagsthe. Det er for at berolige Elise.

FRIIS

Ja, vi trænger vist allesammen til at beroliges.

De gaar.

SEXTENDE SCENE

IDA

fra højre, gaar hen til Portiøren og kiger ind, derfra til Spejlet og
betragter sit Ansigt; trykker Lommetørklædet mod Øjnene

VALDEMAR

fra Entréen

Er der ingen hjemme?

IDA

mod den anden Salon

De er vist herinde.

videre

VALDEMAR

Ida!

IDA

standser

Ja. . . .

VALDEMAR

Aa, Ida, jeg kan ikke taale at se Dine
bedrøvede Øjne. Vil Du glemme, at jeg var
ond mod Dig før?

IDA

Jeg ved godt, jeg har fortjent, at Du foragter mig.

VALDEMAR

Nej, nej, der er Ingen, som foragter Dig. Vi vil allesammen gerne have Dig glad igen.

IDA

Du skal jo rejse?

VALDEMAR

Jamen først om nogle Dage — en Ugestid. Og i den Tid har jeg fri fra Morgen til Aften. Vi skal rigtig more os, Du og Emily og jeg.

IDA

Som i gamle Dage?

VALDEMAR

Ja, naar jeg havde Ferie fra Akademiet, og vi tre slog os sammen.

IDA

Det er underligt, Du skal rejse, Valdemar.
Er det sandt, Du vil blive borte i flere Aar?

VALDEMAR

Jeg ved ingenting bestemt. Maaske ikke
saalænge. Du skal skrive til mig Ida, som Du
har gjort før.

IDA

Hvis Du bryder Dig om det?

VALDEMAR

Jeg har hvert eneste af Dine Breve . . .
Det allerførste, Du var kun ti Aar, jeg var
femten . . . med Korvetten som Lærling, vi
laa Julen over i Athen. Det var Aaret efter,
at Fader og Moder var døde. Jeg var ikke
saa lidt forknyt, da Posten skulde komme, og
de andre glædede sig. Saa kom Dit lille
Brev med Julekvisten og Hilsner fra Jer alle-
sammen.

IDA

Jeg kan huske, jeg syntes, det var saa forfærdelig Synd for Dig.

VALDEMAR

Og senere, var det altid Dig, der skrev, naar jeg var ude. Det var Dine smaa Breve, der fortalte saa trofast om al Ting, som bandt mig til Hjemmet her . . . aa, Du ved ikke, hvor meget jeg har holdt af Dig, hvor tit jeg har længtes, og hvor bitter og bedrøvet, jeg blev . . .

IDA

Valdemar!

VALDEMAR

Nej, jeg skal ikke tale om det. Jeg skal heller ikke tænke paa det, hvis Du vil holde af mig og vente paa mig . . .

IDA

Holder Du da af mig endnu?

VALDEMAR

Troer Du det ikke?

IDA

sagte

Hvorfor skal vi saa vente?

VALDEMAR

Skulde jeg opgive at rejse?

IDA

afgørende

Du skulde tage mig nu og beholde mig!

SYTTENDE SCENE

EMILY

i Døren

Naa I to, jeg hørte I var herinde. Er I
saa blevet gode Venner?

IDA

Ja vi er.

EMILY

Rigtig?

IDA

Er vi ikke?

tager hans Haand

VALDEMAR

nikker

Jo.

EMILY

I smiler til hinanden. I straalere som af
 en stor Hemmelighed ser fra den ene til den anden Er . . .
 det sandt?

IDA

Ja kære, søde Emily, det er sandt.

omfavner hende

EMILY

Det var dejligt . . . til Lykke!

rækker dem hver en Haand

FRIIS

indefra

Hvad staar I tre der og giver hinanden
 Haanden paa?

IDA

Skal vi fortælle Papa det?

EMILY

nikker

Ja —

FRIIS

nærmer sig

Hvad tisker I om?

IDA

Sig ham det Valdemar.

FRIIS

Hvad er det, Valdemar skal sige? Kan Du ikke sige det selv? Du har nok faaet klare Øjne igen, Du lille . . . Men, saa sig det for Pokker En af Jer, og staa ikke der og le mig op i Ansigtet.

ELISE

ved Williams Arm

... Tør man nærme sig og være nysgerrig?

CLAES

stikker sin Arm under Emilys

Familjen ser helt högtidlig ut. Det tycks
arta sig till en familjhögtid.

FRIIS

... Naa, faar vi det saa at vide?

EMILY

Kan I da ikke begribe, I skal gratulere!

ELISE

lidt stram

Nej, er det virkelig ...

FRIIS

Men Herregud Børn, hvorfor kunde I ikke
være blevet enige om det for længe siden ...
saa ...

IDA

Ingen saa, Papa. Nu maa Du hverken spørge eller sige mere.

FRIIS

Men tie og samtykke ... ja ja da ... min Velsignelse.

EMILY

til Elise og William

Var det nu ikke det bedste ... skal saa vi tre gamle ved Synet af Børnenes Lykke ...
de række hinanden Haanden.

FRIIS

Og saa skal vi strax have Bud efter Smaafolkene. I Dag vil jeg have hele Redeligheden om mig.

mod Døren.

ELISE

Nu skal jeg besørge det Papa ...

ud til venstre, ind igen kort efter.

ATTENDE SCENE

ANDERSEN

fra Entréen

Hr. v. Schildpadde.

FRIIS

Hvad vil han?

ANDERSEN

Gerne tale et Øjeblik med Direktøren.

FRIIS

Ja, bed ham komme. Jeg skulde give ham en Overhaling ...

Tjeneren ud

v. SCHILDPADDE

bukker og hilser

Jeg haaber ikke, Direktøren tager mig ilde op, at jeg har tilladt mig at søge Dem her. Jeg vilde blot personlig meddele Dem, at jeg ikke længer behøver at lægge Beslag paa Deres Velvilje ...

FRIIS

Det glæder mig.

V. SCHILDPADDE

Jeg er nemlig kommet ind i noget

FRIIS

Saa ... i Bankvæsenet?

V. SCHILDPADDE

Nej ... i Forsikringsvæsenet ...

FRIIS

Jeg formoder, det er Kvægforsikring?

V. SCHILDPADDE

Ja, nej ... det vil sige, det er Livsforsikring ...

EMILY

Saa vil vi haabe, De maa forblive der
Hr. v. Schildpadde.

v. SCHILDPADDE

Tak Deres Naade . . . tager nogle Smaahæfter
frem . . . Jeg ved ikke, om jeg strax tør benytte
Lejligheden til at overrække . . . det er vort
Selskabs Prospekter . . . vi tilbyder, som De vil
behage at se, de størst mulige Fordele . . .

EMILY

Ja Tak, Hr. v. Schildpadde, men jeg troer
næsten, vi allesammen her er privat assurede.

CLAES

slaar Friis paa Skuldren

Ja, här är bolaget.

v. SCHILDPADDE

Saa tillader jeg mig, at trække mig tilbage.

bukker og hilser. Ud.

NITTENDE SCENE

JAKOB

fra højre

God Dag ...

FRIIS

Der har vi pludselig Jakob.

IDA

Har Du sovet Mester Jakob?

JAKOB

Vel har jeg sovet. Skal vi ikke snart spise. Hvorfor stirrer I saadan paa mig. I staar opstillet, som I skulde fotograferes. Er der sket noget.

IDA

Gæt en Gang.

JAKOB

Jeg gætter aldrig.

IDA

rapt

Valdemar og jeg er blevet forlovede. Hvad siger Du?

JAKOB

Hvad jeg siger. Jeg blander mig aldrig i Familieanliggender. For Resten siger jeg selvfølgelig: Gratulerer . . . Saa blev Du dog i Familien, Valdemar!

EMILY

Det har han Ret i . . . det gjorde Du nok.

VALDEMAR

Jeg troer, man ender for det meste med at blive i Familien. Jeg har nu havt mine Flyvegriller.

EMILY

Du har siddet paa Pinden og lettet paa Vingerne, men har pænt vendt Næbet om og er hoppet ind i Dueslaget for at bygge Rede.

JAKOB

Ja . . . Herregud, man er jo alle Mennesker.

IDA

Men vi vil ud at flyve alligevel, ikke sandt! Vi rejser, naar vi er blevet gift . . .

FRIIS

I kommer saamænd nok hjem igen, naar I bliver sultne.

JAKOB

Muligvis . . .

FRIIS

Hvad sagde Du . . . har jeg ikke, hvad . . .

efter ham, Jakob retirerer.

IDA

Nej Papa, Du maa ikke!

CLAES

Låt honom få slippa.

FRIIS

Saa slip da ... der har vi de smaa ...

TYVENDE SCENE

EN LILLE DRENG OG EN LILLE PIGE

kommer løbende ind gennem Entrédøren, i hvilken en elegant pyntet
Bonne bliver staaende

God Dag Bedstefar! God Dag Bedstefar!

FRIIS

Da' Miss ... Da' Bobbemand!

tager den lille Pige paa Armen

DRENGEN

Tante Emily!

klynger sig til hende

EMILY

Hvad er det Bob, vil Du strax ride
Fedtelam . . . hjælp ham, Claes!

CLAES

løfter ham op paa Emilys Ryg

Upp med Cupido!

ANDERSEN

fra venstre

Der er rettet an.

FRIIS

Det var brillant. Lad os saa komme til
Bords.

EMILY

slaar op med Haanden

Fred i den kære Familie!

Tæppet falder

A.K.

